Вітаємо з 15-ою річницею Незалежности України!

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CXIII П'ЯТНИЦЯ, 18 СЕРПНЯ 2006 РОКУ ЧИСЛО 33 VOL. CXII AUGUST 18, 2006 No. 33

Новий прем'єр України - перші тижні праці, перші обіцянки

ПАРСИПАНІ, Н. ДЖ. – Призначення 2 серпня прем'єр-міністром Віктора Януковича викликало зливу коментарів у засобах масової інформації, а також численні листи до „Свободи". Ситуація і справді була небуденна – недавні суперники у президентських виборах, з яких один вдався до обману виборців, а другий у відповідь розпочав Помаранчеву революцію, тепер мають разом вести Україну до обіцяного обома добробуту. Не дивно, що усі чекають, як складатиметься їхнє співробітництво і чим обернеться воно для держави.

Вже на четвертий день урядування В. Янукович скликав першу пресову конференцію. Він запевнив, що забезпечуватиме курс Президента, дбатиме про економіку і не звільнятиме посадовців.

Новий уряд буде професійним, сказав прем'єр. Він не боїться протистояння у своєму уряді, який складається з представників різних партій, а його праця буде прозорою та демократичною.

Першу на посаді прем'єр-міністра візиту в регіони України В. Янукович здійснив 11 серпня до Криму, де провів нараду з адміністративно-господарським активом автономії, пообіцяв заповнити до середини жовтня всі сховища природним газом, врахувати інтереси вітчизняних товаровиробників під час швидкого вступу до СОТ і захистити російську мову без надання їй статусу державної. Чекаючи закінчення майже чотиригодинної наради, журналісти жартували: стара влада повертається. Рух в місті обмежили, чим викликали численні затори транспорту. В урядовому будинку – посилені заходи безпеки, детальний обшук журналістів, спроби не пропустити тих, які прийшли без пашпортів. До залі засідань пресу теж не пропустили. Це не відповідало заяві про прозорість, але для тих, хто залишився за дверима, усе ж було ввімкнено радіотрансляцію наради.

15-16 серпня Віктор Янукович перебував з дводенною візитою в Сочі, Росія. Це була його перша закордонна візита як голови уряду. 15 серпня в Сочі відкрилась триденна зустріч провідників держав Евразійського економічного співтовариства (ЕврАзЕС), які зібралися, щоб поділитися думками про те, як виконуються мінські домовленості, де в червні відбулася остання зустріч ЕврАзЕСу. Від цього, як відомо, залежить доля Митного союзу – вільної торговельної й економічної зони в РФ, Білорусі, Казахстані, Таджикистані, Киргизії і Узбекистані. Якщо ця програма буде виконана, то збудеться більш ніж десятиліття мрія населення постсовєтського простору – вільно пересуватися по колись спільній території, торгувати і займатися підприємництвом. В. Янукович заявив, що під час переговорів бачить завдання-мінімум - зберегти чинну ціну на газ, тобто на рівні 95 долярів за тисячу кубометрів газу. Він сказав, що за його прем'єрства українська газотраспортна система залишиться власністю України.

Прем'єр-міністри України і Росії В. Янукович і М. Фрадков провели переговори у Сочі і обговорили ціни на газ. За словами українського прем'єра, сторони домовилися про те, що ціни формуватимуться на основі ринкових механізмів і відповідатимуть рівневі взаємин між двома країнами. В. Янукович сказав, що вдалося приблизно визначити цінові параметри, проте відмовився їх називати.

Зліва: В. Путін, О. Лукашенко і В. Янукович на зустрічі в Сочі 15 серпня ц.р. Фото: УНІАН

(Закінчення на стор. 3)

Що в Україні - поразка чи „нова траєкторія" Помаранчевої революції?

Підсумки „круглого столу" в столиці США

Петро Войцеховський

ВАШІНҐТОН. – Консультанти та аналітики, що спостерігають за подіями в Україні з Вашінґтону, рідко збираються під час „політичного міжсезоння" – коли у столиці панує спека і всі – на вакаціях. Але до круглого столу, присвяченого теперішній політичній ситуації в Україні, що влаштований 9 серпня Центром стратегічних та міжнародних досліджень спільно з Атлантичною радою США, завітало стільки зацікавлених осіб, що велика конференц-заля не змогла вмістити всіх охочих. Окрім працівників аналітичних, академічних та урядових установ столиці, що опікуються справами, стосовними до України, тут були й представники посольств багатьох країн.

Такий жвавий інтерес до теми форуму - „Україна після березневих парламентських виборів: нова траєкторія Помаранчевої революції" – легко зрозуміти. Останні події в українській політиці нікого не залишили байдужим. Оцінки висловлюються діяметрально протилежні. Хтось вважає призначення нового уряду на чолі з Віктором Януковичем великою перемогою української демократії та політичного курсу Віктора Ющенка. Наприклад, тижневик „Time" назвав це призначення „тріюмфом Помаранчевої революції", а поважний український урядовець з цього приводу порівняв Президента Ющенка з Президентом Лінкольном – бо він теж „об'єднав країну". З іншого боку, чимало голосів говорять з того ж приводу про „смерть революції" та „зраду ідеалів Майдану", про „капітуляцію" Ющенка та „реванш" Януковича.

Оцінки, висловлені на форумі в Центрі стратегічних та міжнародних досліджень, були так само протилежні. „Песимістичну" точку зору репрезентував гостьовий професор Університету Джорджа Вашінґтона Тарас Кузьо. Він підкреслив, що В. Ющенко та його політична партія „Наша Україна" постійно припускалися політичних помилок, які врешті привели до теперішньої ситуації. „У січні-березні 2005 року Ющенко міг зробити практично все, що схотів би – але ця можливість була змарнована", – відзначив Т. Кузьо. Помилками В. Ющенка та „Нашої України" він вважає конфлікт з Юлією Тимошенко та меморандум з В. Януковичем восени 2005 року. За оцінкою Т. Кузя, Ющенко виявив себе недолугим політичним провідником, бо є надто пасивним та відірваним від людей, невдало підбирає собі кадри, не прислухається до порад, а ще йому бракує політичної волі та чітких ідеологічних поглядів. Ющенків стиль керівництва сильно нагадує Тарасові Кузьові стиль Президента Леоніда Кравчука, який втратив президентську посаду, навіть не добувши на ній до кінця першої каденції. Т.Кузьо вважає вірогідним сценарій позачергових президентських виборів, де Ющенко отримає поразку, оскільки виборці Заходу в ньому розчарувалися, а виборці Сходу його все одно не полюблять. Тим часом, на думку Т. Кузя, Ю. Тимошенко буде розвивати свій успіх як провідник опозиції та готуватиметься до наступних перзидентських виборів.

На відміну від Т. Кузя, професор Андерс Ослунд з Інституту міжнародної економіки споглядає ситуацію в Україні з обережним оптимізмом. Він вважає досягнуту угоду „вирішальним компромісом, що повертає Україну на правильний шлях після періоду завищених сподівань". Він згадав, як урядові „революціонери" відмовлялися слухати будь-кого у 2005 році – бо їм здавалося, що вони все знають і бачать найліпше за всіх. Проте вже у 2006 році їхня поведінка змінилася до „нормальної" поведінки політиків – вони стали аналізувати ситуацію, робити розрахунки... У Помаранчевій революції йшлося не про те, кому керувати країною, а про те, у який саме спосіб це робити, зазначив А. Ослунд. І сьогодні, на його думку, демократія в Україні вже перемогла – оскільки нормою стали вільні вибори, свобода преси, політична опозиція, а також зроблено крок до практики досягнення компромісів.

Новий уряд, за оцінкою Ослунда, налаштований на правильну політику – підтримку економічного зростання, фіскальний консерватизм, повагу прав власників, активізацію ринку землі, зменшення бюджетних видатків та податкового тягара для підприємців.

Разом з тим, А. Ослунд відзначив, що є обставини, які викликають занепокоєння: зокрема присутність в уряді двох комуністів, а також віцепрем'єра Азарова, відомого своїм „корупційним рекетом" щодо експортерів у 2003 році. Деякі вже зроблені заяви Януковича та Азарова вказують на можливість повернення до корупційних та антиринкових форм реґулювання – як, наприклад, відновлення так званих „вільних економічних зон" – фактично методу ухилення від сплати податків.

(Закінчення на стор. 11)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Ціни на газ до 2007 року не зміняться

КИЇВ. – Прем'єр-міністер Віктор Янукович прогнозує збереження ціни на газ на рівні 95 дол. за 1 тис. куб. метрів до 2007 року. Україна проводитиме переговори з країнами-партнерами, зокрема з Росією та Туркменістаном, з приводу забезпечення стабільних постачань газу до України в оптимальних обсягах. В. Янукович 12 серпня зазначив, що весь обсяг туркменського газу за 2007 рік вже законтрактований російською компанією „Ґазпром", але він сподівається, що Туркменістан зможе збільшити обсяги видобутку газу, щоб задовольнити потреби України. Віктор Янукович і Президент Татарстану Мінтимір Шаймієв обговорили 11 серпня питання постачання нафтопродуктів з Татарстану до України. Зустріч відбулася в Криму, де відпочиває Президент Татарстану. Національна комісія з регулювання електроенерґетики і акціонерна компанія „Нафтогаз України" не мають наміру підвищувати ціни на газ для населення до 2007 року.

Свято у Києві

КИЇВ. – Київська міська державна адміністрація затвердила 14 серпня програму святкування Дня Незалежности, включивши в неї Свято народної пісні, легкоатлетичну естафету й художній вернісаж. 23 серпня в Києві відбудеться святкування Дня державного прапора, урочисте відкриття пам'ятного знака на розі вулиці Грушевського й Музейного провулка В'ячеславові Чорноволові, автопробіг з державним прапором вулицями столиці. 24 серпня в День Незалежности в церквах і храмах Києва проведуть відправу за Україну. Легкоатлетична естафета на Чашу Незалежности займе Майдан Незалежности й Бесарабську площу. На Хрещатику проходитиме ще одне спортивне свято – всеукраїнська тура „Спорт для всіх – гармонія життя!". Опівдні Хрещатиком пройдуть військові оркестри. На Співочому полі в Печерському парку розпочнеться святкова програма за участю майстрів мистецтв й аматорських художніх колективів „Піснями дзвени, Україно моя!". На естраді біля арки Дружби народів триватиме свято народної пісні „Співаймо разом!". На Контрактовій площі відбудеться художня акція, на Майдані – концерти українських національних колективів, молодіжний концерт на Европейській площі. Завершить свято фаєрверк на Майдані і гарматний салют.

Вибух на шахті

ЛУГАНСЬК. – 13 серпня на шахті „Суходільська Східня" стався вибух метану, від якого загинуло 6 осіб. Під землею перебував 171 шахтар. Вибух стався під час перезміни, тому під землею було більше шахтарів, ніж зазвичай. Семеро поранених шахтарів у тяжкому стані перебувають в лікарні. Президент України В. Ющенко висловив співчуття потерпілим від аварії.

Замовника вбивства Валерія Кравченка спіймали у Москві

МОСКВА. – В Москві спільними зусиллями співробітників української та російської міліції 15 серпня затримано чеченця Абу Арчакова, якого було оголошено в міжнародний розшук за підозрою в організації замовного вбивства генерального директора акціонерної рибопромислової компанії „Антарктика" Валерія Кравченка, якого було вбито 22 грудня 2002 року в Одесі. В. Кравченко керував рибопромисловою компанією впродовж 1993-2002 років. Компанія була єдиним багатопрофільним підприємством у рибній галузі України. Рік тому, 5 серпня 2005 року, було оголошено вирок виконавцям вбивства В. Кравченка. Четверо з них – уродженці Чернігова. Трьох з них засуджено до довічного ув'язнення з конфіскацією майна, а четвертого - до 15 років позбавлення волі. Банда, яка займалася вбивствами на замовлення, була організована в 2002 році. За вбивство В. Кравченка було заплачено 20 тис. долярів.

Сліди давньої цивілізації біля Запоріжжя

Фото одного з найдавніших пам'ятників природи, історії і культури – „Кам'яної могили" біля Мелітополя в Запорізькій обл. Геологи вважають що, колись тут був великий гейзер, нині від нього залишилося нагромадження численних глиб жовтого сарматського пісчанника, заввишки близько 12 м. Вчені до цих пір сперечаються про функції пам'ятника. На стінах гротів і печер „Кам'яної могили" були виявлені численні загадкові петрогліфи (малюнки на каменях). Близько 150 текстів, на думку фахівців, свідчать про те, що на території сучасної України знаходяться зразки найдавнішої на Землі писемности.

Фото: УНІАН

Кримські татари вимагають пошани до цвинтаря

БАХЧИСАРАЙ, Крим. – 12 серпня у Бахчисараї, колишній столиці Кримського ханства, сталися масові заворушення кримських татар, які вимагали закриття місцевого базару, збудованого на місці татарського цвинтаря. Народний депутат Рефат Чубаров сказав, що після депортації кримських татар з Криму були знесені майже всі їхні пам'ятки історії, а це кладовище внесене в офіційний державний реєстр охорони пам'яток культури і історії. Дев'ять років кримські татари вимагали, щоб це місце було повернене, а ті споруди, які ще збереглися, реставровані, але влада не приймала жодних рішень. Місяць тому власники ринку розпочали будівельні роботи, і терпець татарам урвався. Вони встановили пікет, а 400 місцевих росіян провели віче і не дозволили татарам, які мали на базарі свої місця, вивезти обладнання. Після цього сталася сутичка, у якій брали участь близько 600 осіб. Міліція застосувала бронетехніку, світло-шумові гранати. Потерпіли близько 10 осіб.

Евакуйовано 1176 українців з Лівану

КИЇВ. – Станом на 12 серпня Україна евакувала 1176 українців з Лівану. 12 серпня польським військовотранспортним літаком до летовища „Бориспіль" прибули ще 35 громадян України, з них 11 дітей, евакуйованих з Лівану. Київська державна адміністрація організувала зустріч евакуйованих, надала необхідну допомогу в розміщенні на ніч, доставленні до залізничного та автодвірців, придбанні квитків до місць проживання в Україні. Україна закликала сторони ізраїльсько-ліванського конфлікту відмовитися від застосування сили.

Звільнено українських моряків у Нігерії

ЛАҐОС Нігерія. – 15 серпня звільнено викрадених раніше двох українців, а також двох норвежців. Українців захопили невідомі 9 серпня з борту норвезького судна „Northern Comrade", що обслуговує нафтовидобувні платформи в Нігерії. Викрадення моряків сталося під час спроби невідомих осіб захопити нафтовидобувну плятформу, встановлену на нігерійському шельфі. 9 серпня Посольство України в Нігерії надіслало до Міністерства закордонних справ Нігерії відповідні ноти з вимогою задіяти можливості нігерійських компетентних органів для найшвидшого звільнення заручників. Звільнених відвезли до столиці Абуджі.

США не має наміру послаблювати візову політику

ЛЬВІВ. – Збільшилась кількість громадян України, які бажають отримати американську візу, повідомив 11 серпня у Львові віце-консул Посольства США в Україні Тод Андерсон. До посольства по нееміграційні візи звертаються щороку 50-55 тисяч громадян України. Третина з них отримує неґативну відповідь, оскільки заявники не можуть довести, що вони не є потенційними емігрантами. Американський дипломат повідомив, що Посольство запровадило для певних категорій українців, зокрема студентів, спрощену процедуру отримання візи. Право на отримання спрощеної візи мають ті громадяни України, які вже отримували візу і просять аналогічну. Щоб отримати американську візу, каже Тод Андерсон, українець повинен довести, що він має добре оплачувану працю в Україні, тісні родинні зв'язки, був в інших країнах і повернувся на батьківщину. Найближчим часом, як повідомив віце-консул, департамент внутрішньої безпеки США не має наміру послаблювати візову політику для громадян України.

На захист пам'ятника Тарасові Шевченкові

ЛУГАНСЬК. – Мешканці села Вишневого 11 серпня виступили з протестом проти перенесення до районного центру пам'ятника Т. Шевченкові, який встановили у 1934 році. Сільська рада (голова Григорій Скрипцов) вирішила подарувати пам'ятник місту Старобійську. На вимогу селян залишити пам'ятник у Вишневому районне начальство заявило, що монумент Т. Шевченка місцевим мешканцям не потрібен. Пам'ятник мають намір встановити біля міського палацу культури. Відкриття заплановане на 23 серпня.

Лікарі прийматимуть п'ятимісячні пологи

КИЇВ. – З 1 січня 2007 року Україна перейде на стандарт Всесвітньої організації охорони здоров'я, відповідно до якого лікарі будуть боротися за життя немовлят, які народились після 22 тижнів вагітності, а не 28, як це є зараз. З державного бюджету на 2007 рік плянується виділити 92 млн. грн. на придбання медичного обладнання. Про це повідомив 16 серпня віце-прем'єр-міністр з гуманітарних питань Дмитро Табачник. Він зазначив, що у зв'язку з цим переходом очікується зростання рівня смертності серед немовлят, однак, за його словами, цього уникнути неможливо і такі процеси відбувались і в інших країнах. Тепер Україна посідає 120-те місце з 192 країн за рівнем смертності немовлят.

Туристи відкрили для себе Україну

КИЇВ. – В першому півріччі ц. р. Україну відвідали 7.5 млн. чужоземних туристів, що на 8 відс. (або на 590 тис. осіб) більше, ніж за такий же період 2005 року, а також більше, ніж за весь 2000 рік. Приватні поїздки складають 83 відс., службові, ділові і з метою навчання – 11 відс. Туристичні, релігійні поїздки, а також культурний і спортивний обмін склали 6 відс. Більше половини (59 відс.) складають туристи з країн СНД. Найбільший приріст потоків забезпечений з Молдови, Польщі, Білорусі, Росії і Словаччини. Зросло число туристів з Австрії, Чехії, Латвії, Великобританії, Італії, Франції .

За повідомленнями інформаційних аґентств

Привітання від Посла України в США з нагоди Дня Незалежности

Шановна українська громадо! Дорогі співвітчизники!

Від імені колективу Посольства України в США та від себе особисто щиро вітаю вас з Днем Незалежности України!

П'ятнадцять років тому український народ здобув омріяну віками незалежність.За цей короткий з історичного погляду час Україна відбулася як держава, а в час Помаранчевої революції визріла як політична нація. Безумовно, роки незалежности стали випробуванням для всіх нас - випробуванням на зрілість, на самоповагу, на толерантність. І не може бути сумніву в тому, що працелюбний народ України в змозі поліпшити життя у своїй власній країні, а політична еліта - шукати шляхи компромісу, національного примирення і розвитку. Саме це продемонстрували останні політичні події в Україні – саме діялог, порозуміння і співпраця є основами справжньої европейської політики.

Ми бачимо Україну в об'єднаній Европі, ми готові послідовно і неухильно йти до своєї мети. Продовження зовнішньополітичного курсу України на інтеграцію до европейських та евроатлантичних структур покликане забезпечити добробут і безпеку громадян. Ми розуміємо, що основна робота ще попереду. Втім, закріпити досягнуте та вийти на якісно новий етап розвитку у сучасному взаємозалежному світі можна лише разом з нашими друзями та партнерами. При цьому особлива роля належить українсько-американському співробітництву, яке довело свою дієвість як чинник сприяння утвердженню незалежної Української держави. Водночас потенціял нашої взаємодії ще далеко не вичерпаний, і ми з оптимізмом розглядаємо перспективи його подальшого розвитку.

Велику ролю у співпраці України та США відіграє українська громада Сполучених Штатів, яка робить кольосальний внесок у те, щоб нашу Батьківщину знали і поважали в усьому світі. Бо Україна – це те, що об'єднує всіх нас, де б ми не жили.

В цей святковий день ми з впевненістю дивимося у майбутнє.Нова Україна має шанс увійти в лоно квітучих, сильних і впливових демократій. Тож використаймо спільно даний нам Божою волею і власними зусиллями шанс.

Дорогі друзі! Бажаю вам здоров'я, щастя, успіхів у всіх ваших справах, і нехай любов до Батьківщини надихає вас на нові звершення, на нові добрі справи в ім'я нашої України та її майбутніх поколінь.

Слава Україні!

Олег Шамшур,
Посол України в США

Заява УККА з нагоди 15-ої річниці Незалежности України

Українська громада Америки протягом десятиліть активно боролася за відновлення незалежности України. Після здійснення цієї мрії у 1991 році наша увага переключилася на побудову стабільної системи демократичного урядування в державі. За 15 років Україна домоглася значних успіхів: народ України глибоко усвідомив демократичні цінності і відстояв своє право на чесні та відкриті вибори; Україна стоїть на порозі вступу до евроатлантичної спільноти.

Наша громада у великій мірі долучилася до цих успіхів, особливо щодо розвитку двосторонніх взаємин між Україною та США. Ми продовжуємо брати активну участь у процесі демократизації, щоб допомогти Україні повернутися на належне їй місце у світовій демократичній спільноті. У дні відзначення цієї значної дати ми згадуємо пройдений шлях і разом з народом України радіємо успіхам, але рівночасно пам'ятаємо, що попереду ще багато завдань.

Українці Америки продовжують працювати для добра українського народу як в Україні, так і в США, зокрема в той час, коли Україна бореться з проблемами, пов'язаними з завданням побудови стабільної демократії.

У 15-ту річницю незалежности України Український Конґресовий Комітет Америки щиро вітає українську громаду США та закликає її достойно відзначити це свято. Попереду ще багато праці, але ми впевнені, що у близькому майбутньому Україна займе своє належне місце, як рівноправний член евроатлантичної спільноти. Сердечні вітання шлемо українському народові і віримо, що Боже Провидіння подасть йому силу та мудрість у цей складний час, коли вирішується майбутнє України.

Ми закликаємо нашу громаду брати активну участь у громадсько-політичному житті США та України. З нашою об'єднаною допомогою Україна подолає будь-які перепони і побудує демократичну, правову, заможну Державу!

Слава Україні!

За Крайову Екзекутиву УККА:

Михайло Савків,
президент
Марійка Дупляк,
секретар

Новий прем'єр...

(Закінчення зі стор. 1)

В. Янукович також обговорив у Сочі з керівниками РФ, а також інших країн участь України в Єдиному економічному просторі. Разом з прем'єром у складі української делегації були міністри економіки Володимир Макуха, палива й енерґетики Юрій Бойко, промислової політики Анатолій Головко, аграрної політики Юрій Мельник.

Росія запропонувала Україні подумати про можливість повноцінного приєднання до ЕврАзЕС і Митного союзу. Зараз членами ЕврАзЕС є Росія, Казахстан, Білорусь, Киргизстан, Таджикистан і Узбекистан. Україна має статус спостерігача в цьому співтоваристві. В. Янукович на зустрічі з М. Фрадковим заявив, що є можливості для продовження роботи у формуванні Єдиного економічного простору з Росією, Білоруссю і Казахстаном.

На переговорах В. Янукович подарував М. Фрадкову значок із зображенням літака Ан-178, про створення якого країни домовлялися ще півтора роки тому. При цьому В. Янукович зазначив, що це – подарунок „з натяком". Наприкінці травня Росія заявила про вихід зі спільного з Україною проєкту щодо АН-70.

Даний проєкт брав участь у конкурсі НАТО на поставку військово-транспортних літаків.

В. Янукович мав неформальну зустріч з Президентом Росії В. Путіним. „Ми спокійно обговорили ситуацію, як то кажуть, попили чаю, поговорили про життя", – сказав прем'єр журналістам. Він сподівається на серйознішу і предметнішу розмову з російським президентом.

В. Янукович заявив у Сочі, що не відмовляється від намірів надати російській мові статусу другої державної. Водночас він сказав журналістам, що здійснити цей намір можна, тільки маючи конституційну більшість у парляменті, якої зараз коаліція у Верховній Раді не має. „Але це не означає, що конституційної більшости не буде вже в цьому році чи у 2007-му. Ми ніколи і я ніколи не говорив, що ми зрадимо ту програму, з якою йшли на вибори", – сказав прем'єр. Однак, В. Янукович не згадав у розмові з російськими журналістами, що у створеній коаліції значна частина політичних сил категорично проти надання російській мові статусу державної, і що навіть створення конституційної більшости у Верховній Раді не означатиме схвалення поправки до Конституції стосовно мови. Опоненти В. Януковича, зокрема з пропрезидентської партії „Наша Україна" вже звинуватили прем'єра у порушенні Універсалу національної єдности, підписаного керівниками держави і провідниками політичних сил.

16 серпня президент Вірменії Роберт Кочарян і прем'єр-міністри Росії та України Михайло Фрадков і Віктор Янукович відвідали таджицький сільськогосподарський ярмарок, розміщений на площі перед морським двірцем Сочі. Таджикистан представив дині, кавуни, виноград, гранати, груші, яблука, персики.

В окремій частині ярмарку таджицькі кухарі готували страви національної кухні - самсу, плов, шашлик, таджицький хліб. На спеціяльно встановленій сцені виступали таджицькі артисти. Провідники держав пройшлися у рядах ярмарку, спробували плоди, поспілкувалися з відвідувачами.

На зворотньому шляху прем'єр зробив зупинку в Криму для зустрічі з Президентом Віктором Ющенком, який зараз там відпочиває, для того щоб доповісти про вислід поїздки до Сочі.

Отже, перші тижні праці В. Януковича на новій посаді можуть не викликати застережень. Але вже окремі деталі підказують, що новий прем'єр не завжди говорить те, що думає чи плянує. Надто демонстративним стало зближення з недавніми „спонзорами" на виборах – командою В. Путіна, надто стрімким стає курс до союзів, ініційованих Росією, надто настирливим є бажання вивести російську мову на рівень державної... Що ж, поживемо – побачимо...

Л. Хм.

Власні крила України – надійні!

Р.Л. Хомяк

КИЇВ. – Недавно Росія розірвала черговий договір з Україною. І це добре! Для України. В даному випадку Росія односторонньо вирішила припинити спільну будову літака „Ан-70", і це добре, бо досі Росія насправді блькувала програму виробництва і зволікала з оплатою своєї частки спільного проєкту.

Літак „Ан-70" виглядає як ідеальний вид транспорту нашого часу. Він широкофюзеляжний (wide bodied), здатен перевозити 47 тонн вантажу зі швидкістю 500 миль на годину і користуватись порівняно короткою злітною смугою. Інакше кажучи, літак ідеальний для перевезення вояків і зброї в гарячі точки світу на миротворчі чи оборонні завдання – а це нині на порядку денному чи в Шрі Ланці, чи в Ліване, чи в Колюмбії. Крім того, Україна вже має добру репутацію у світі за свої „Ан-и" (літаки проєктовані і будовані в київському авіяційному комплексі ім. Антонова): і величезна „Мрія", і немалий „Руслан" – це київські „Ан-и". А старий пасажирський літак „Ан-24" ще й нині літає в Африці і країнах „третього світу". В Україні також ці літаки все ще перевозять пасажирів між містами України: прилітаєте до Києва на „Боїнґові", а щоб дістатись до Львова чи Луганська, часто-густо треба пересідати на Ан-24. Він старий, але надійний.

Продаж літаків нині не проста річ, але коли 70-ий модель Антонова буде закінчений, то його можна б спробувати продати країнам-членам НАТО й іншим, яким потрібні цього типу транспортні літаки. Кажу „спробувати", бо тут відразу з'явиться сильна конкуренція: принаймні зі сторони американської компанії „Боїнґ" і европейської „Ейрбас". Але також з боку Росії. Росія почала модернізувати свої літаки „Ілюшин-76" намагаючись увійти в нішу, на яку націлилось київське підприємство ім. Антонова. Про модернізацію „Іл-76" для цього ринку відкрито висловився міністр оборони Росії Сергій Іванов, коли оголосив рішення зірвати угоду з Україною. І в характерний для чільних російських посадових осіб спосіб, міністр Іванов вилляв трохи помиїв на український „Ан-70", мовляв, цей проєкт закладали в половині 1980-их років, 20 років тому – і нині він вже неактуальний. Так „братня" Росія черговий раз показала свою „любов" до України.

Що тут цікаве – це те, що все це передбачив понад два роки тому депутат Верховної Ради Володимир Сівкович. (Він знаний з того, що за Совєтського Союзу мав ту саму позицію розвідника, що й президент В. Путін. Путін працював в Дрездені, а Сівкович –у Потсдамі, в Східній Німеччині).

Критикуючи український уряд за те, що той пішов у консорціюм з Росією для побудови літаків „Ан-70", Сівкович попереджав, що з російсько-

(Закінчення на стор. 11)

АМЕРИКА І СВІТ

Настав тимчасовий мир між Ізраїлем і Ліваном

ЄРУСАЛИМ. – У неділю, 13 серпня, вранці набула чинности резолюція Ради безпеки ООН, яка зобов'язує Ліван та Ізраїль припинити взаємний вогонь. Ще за годину до цього ізраїльські війська просувалися вглиб Лівану, а „Гезбола" обстрілювала їх ракетами. Напередодні уряд Ізраїлю ухвалив резолюцію ООН щодо ізраїльсько-ліванської кризи. З 25 міністрів 24 проголосували за цей документ. Міністер закордонних справ Ізраїлю Ципі Лівні закликала міжнародну спільноту взяти під контролю практичне здійснення резолюції. За її словами, ізраїльські війська залишать Ліван лише у випадку, коли ліванська армія і міжнародні військові формації розташують свої війська у південному Лівані. Зі свого боку, „Гезбола" заявила, що виконає резолюцію Ради безпеки, якщо Ізраїль припинить свої атаки. Тим часом ліванський уряд через внутрішні незгоди не спромігся прийняти рішення щодо роззброєння „Гезболи", до чого закликає резолюція ООН: в цьому уряді є міністри, котрі належать до „Гезболи". Президент Єгипту Госні Мубарак привітав рішення Ізраїлю припинити вогонь, але критично висловився на адресу Ради безпеки ООН, яка не знайшла способу негайно втілити свою резолюцію в життя. Міністер закордонних справ Савдійської Арабії принц Савд аль-Фасал сказав, що його країна хоче, щоб Ліван підтримав резолюцію Ради безпеки. Протягом п'яти тижнів загострення конфлікту на Близькому Сході загинуло понад тисячу ліванців, а сама країна зазнала збитків на суму понад два з половиною мільярди долярів. З боку Ізраїлю загинуло майже 40 цивільних осіб і майже сто вояків. Аж у понеділок, 14 серпня, з Близького Сходу надійшло повідомлення, що збройні сутички між ізраїльським військом і бойовиками „Гезболи" припинилися. Комісар Европейського союзу з зовнішніх взаємин Хав'єр Солана вважає необхідним якнайшвидше розташування на півдні Лівану міжнародного військового контингенту, який тісно співдіятиме з ліванською армією. Плянується, що 15 тисяч ліванських вояків разом з контингентом ООН вартуватимуть прикордонну 30-кілометрову смугу між Ізраїлем і південним Ліваном.

США допоможуть Україні реформувати судочинство

ВАШІНҐТОН. – Аґентство США з міжнародного розвитку оголосило про початок нового проєкту в ділянці реформування української системи судочинства. Мета розрахованого на півтора року проєкту – істотно посприяти прозорості і підзвітності цієї системи. Лише на початковому етапі Вашінґтон витратить на цю ціль два з половиною мільйони долярів. Ця перша угода про співпрацю з українським урядом після багаторічної перерви є особливо важливою, оскільки соціологи свідчать, що громадяни України мають все менше довір'я до судів і суддів, вважаючи цю систему наскрізь корумпованою. Керівник проєкту Дейвид Вон добре знає умови в постсовєтських країнах, тому не сумнівається в успіхові – в тому випадку, якщо Україні для цього завдання вистачить політичної волі. „Ми хочемо бачити в Україні суддів, які зацікавлені служити суспільству і людям, котрі приходять до них зі своїми проблемами або за захистом прав", – говорить Д. Вон. Повідомляючи про цей проєкт, Посол США в Україні Віліям Тейлор підкреслив: „Проєкт, який ми тепер оголошуємо, важливий не тільки для розвитку демократії, але й для економіки. Коли інвестори шукають, куди вкласти гроші, вони зважають, чи панує в тій країні верховенство права".

Заарештовано одного з керівників „Аль-Кайди"

ЛОНДОН. – Минулого тижня британська поліція викрила змову терористів, які мали намір знищити в повітрі пасажирські літаки. Припускають, що ціллю нападу були б літаки, що летіли до Сполучених Штатів Америки. Під час таємної операції, що тривала декілька місяців, заарештовано щонайменше 24 зловмисники у Лондоні та в центральній Англії. На британських летовищах запроваджено додаткові заходи безпеки, а загальний рівень терористичної загрози у Британії підвищено до „критичного". Представник лондонської поліції Пол Стівенсон сказав, що викрита змова мала на меті спричинити масові смерті у маштабах, які важко уявити. Лондонська газета „Saanday Times", посилаючись на близькі до спецслужб джерела, повідомила, що серед заарештованих минулого тижня терористів, котрі плянували знищення пасажирських літаків, є й керівник британського відділу „Аль-Кайди". Тим часом газета „Observer" пише, що не всі ще організатори викритої змови затримані, деякі перебувають у розшуку, тому небезпека залишається дуже серйозною. „у випадку таких розгалужених і глибоко законсопірованих організацій, як „Аль-Кайда" не можна вірити, що їхні пляни унеможливлені через якусь одну поразку", – застерігає „Observer". А часопис „Independent" стверджує, що терористи у межах однієї тільки Британії володіють величезним арсеналом зброї та вибухівки, і якщо не буде достатньої пильности з боку правоохоронних органів, то ця справа може закінчитися „хвилею апокаліптичних нападів у повітрі і на землі".

Кінотвір про 11 вересня 2001 року

НЮ-ЙОРК. – У перші дні серпня тут відбулася прем'єра художнього кінофільму відомого режисера Олівера Стовна „Світовий торговельний центр" – про трагічні події дня 11 вересня 2001 року. В основі кінотвору, сценарій для якого написав Андреа Берлоф, – історія двох полціянтів з Портового управління поліції – Вила Гімена та Майка МекЛофліна, яких живими витягнули з-під уламків знищених терористами будинків-близнюків Світового торговельного центру. Однак, намір режисера – не тільки нагадати про жах того дня, але й з найбільшою точністю відтворити всі факти й обставини. При цьому радником і експертом був Вил Гімено. На прем'єрі виступив актор Ніколас Кейдж, який грав ролю Майка МекЛофліна, а також Скат Фокс, який першим викликався рятувати похованих під руїнами Вила і Майка. Фільм має успіх. Критики хвалять його за правдивість. члени загиблих – за нагоду скласти пожертви у фонди добродійних організацій, які виникли після 11 вересня 2001 року. Навіть голівудський велетень – „Paramaunt" зобов'язався передати на добродійні цілі 10 відсотків прибутку з перших п'яти днів демонстрування кінофільму „Світовий торговельний центр".

Тема міжнародного обговорення – ВІЛ-СНІД

ТОРОНТО, Канада. – В цьому місті в середу, 16 серпня, відкрилася 16-та Міжнародна конференція з питань ВІЛ-СНІД-у, в якій беруть участь 24 тисячі науковців та три тисячі журналістів з 170 країн світу. Визначено дві головні теми обговорення: як запобігти поширенню цього небезпечного захворювання і як у процесі боротьби з ним наділити жінок більшими повноваженнями. Виконавчий директор програми ООН з ВІЛ-СНІД-у Пітер Пайот про ці проблеми говорить: „Якщо ми не збільшимо інвестицій у запобігання хворобі, то з гуманітарної перспективи, з моральної перспективи, з фінасової та економічної перспектив світові буде тяжко спостерігати, як щороку інфікованими буде ставати від чотирьох до п'яти мільйонів людей". До міжнародних зусиль, спрямованих на подолання ВІЛ-СНІД-у приєдналися засновник компанії „Майкрософт" Бил Ґейтс і його дружина Мелінда, які створили значний добродійний фонд для цієї цілі. Все ж головним залишається питання: як запобігти поширеню хвороби. „Нам ніколи не вдасться допомогти з лікуванням такої значної кількости людей, якщо не буде поступу в попередженні", – вважає Б. Ґейтс. А М. Гейтс додає: „Треба надати більше прав жінкам. Це єдиний шлях до подолання епідемії".

Перше завдання уряду – безпека суспільства

ВАШІНҐТОН. – У понеділок, 14 серпня, після зустрічі з секретарем Департаменту оборони Дональдом Рамсфельдом у Пентаґоні, Президент Джордж Буш виступив з заявою, в якій запевнив громадян країни в тому, що уряд Сполучених Штатів Америки робить все можливе, щоб захистити своє суспільство від нападів терористів. Дж. Буш визнав, що сучасні американці живуть у неспокійний час, однак, вони повинні пам'ятати, що Президент і його адміністрація постійно дбають про безпеку країни.

Карикатурна відповідь Ірану

ТЕГРАН, Іран. – В понеділок, 14 серпня, в іранській столиці відкрито виставку карикатур на тему Голокосту. Малюнки зневажливо інтерпретують події Другої світової війни, спотворено представляють сучасні зв'язки між Ізраїлем і Сполученими Штатами Америки. Виставка є практичним втіленням поглядів президента Ірану Махмуда Ахмедінеджада, який не один раз висловлював заперечення самого факту Голокосту. Цією антисторичною виставкою іранські фундаменталісти мають намір відповісти европейськоому світові після скандалу з приводу карикатур на пророка Мухаммеда, опублікованих однією данською газетою минулої зими.

Змагання у добродійництві

ВАШІНҐТОН. – Центр гльобального розвитку опублікував у понеділок, 14 серпня, в „Індексі прихильности до розвитку" такий результат дослідження: країнам, котрі розвиваються, найбільше допомагає Голяндія. В доповідь включено 21 країну. Великобританія опинилася на 12 місці, а Японія – на останньому. Центр цей не просто оцінює гроші, які та чи інша держава переказала на потреби країн, що розвиваються, але й досліджує інші важливі чинники, зокрема частку допомоги на душу населення і якість допомоги. До першої десятки увійшли Голяндія, Данія, Швеція, Норвегія, Нова Зеляндія, Австралія, Фінляндія, Австрія, Німеччина і Канада. Голяндія очолила список за щедрістю інвестицій та за заходами, спрямованими на зменшення викидів парникових газів. Японія на останньому місці – не тільки через незначні обсяги допомоги, але також через занадто високі бар'єри для імпорту і для іміґрантів з бідних країн. Щодо США, то ситуація складніша. Хоч вони є найбільшим у світі донором, але коли порівняти обсяг наданої допомоги з загальним обсягом американської екноміки, то США виявляються найскупішоою з найбагатших держав. Щоправда, в ділянці торгівлі США виглядають цілком пристійно: саме за м'якістю бар'єрів для імпорту товарів і послуг з країн, що розвиваються. За цим показником Америка – на другому місці після Нової Зеляндії.

Мале підприємництво потребує більшої уваги

ВАШІНҐТОН. – Сенатори і конґресмени від Демократичної партії вимагають від уряду США розстежити випадки, коли великі компанії подавали про себе неправдиву інформацію, щоб перехопити федеральні контракти, призначені для малого підприємництва, яке, як відомо, є головним джерелом надходжень до федерального бюджету США. Виявилося, що серед компаній, які минулого року одержали призначені для малого підприємництва урядові контракти на 12 мільярдів долярів, були „ATandT", „Rolls Royce" та „Microsoft", які не можна назвати „маленькими". У підготовленому з цієї проблеми звіті Адміністрації малого підприємництва випливає, що минулого року уряд країни перевищив власний бюджет, надавши малому підприємництву 25 відсотків федеральних контрактів вартістю 300 мільярдів дол. Однак, частина тих контрактів опинилася у володінні згаданих вище великих компаній. У звіті демократів сказано, що десятки великих компаній отримали контракти, призначені малому підприємництву. Серед них – оборонна корпорація „Northrop Grumman", яка отримала 90 мільйонів дол., британський автовиробник „Rolls Royce" – 2.2 мільйона дол.,, „Microsoft" – півтора мільйона дол.

За матеріялами ЗМІ

СЛАВА УКРАЇНІ!

Хто є хто?

Засоби масової інформації в Україні обговорюють нові призначення на високі посади в уряді прем'єр-міністра В. Януковича. Якщо точніше, то це не нові призначення, а тільки повернення багатьох діячів, відомих з часів президентства Л. Кучми і першого прем'єрства В. Януковича. На жаль, відомих не з найкращого боку. Наприклад, першим віце-прем'ром і, за сумісництвом, міністром фінансів знову став Микола Азаров, недоброї слави колишній голова Державної податкової адміністрації А він, у свою чергу, потягнув за собою у міністерство своїх колишніх чиновників В. Копилова, С. Макацарію та Ю. Шевченка. На посаду віце-прем'єр-міністра з гуманітарних питань повернувся колишній голова Адміністрації президента Л. Кучми, великий „гуманітарник" Дмитро Табачник, котрий під час Помаранчевої революції радив В. Ющенкові повіситися на помаранчевому шаликові разом з бабою Параскою.

Пост міністра палива та енергетики дістав Юрій Бойко, колишній голова „Нафтогазу", про якого преса писала, що через його махінації держава щороку недоодержувала 6.5 мільярда гривень. Любіював він інтереси російського „Газпрому", який домагався і домігся помпувати нафту нафтопроводом „Одеса–Броди" у зворотному напрямку. На посаду віце-прем'єр-міністра з паливно-енергетичного комплексу повернувся Андрій Клюєв, він також був одним з керівників штабу В. Януковича під час президентських виборів 2004 року.

Міністер Кабінету міністрів – знов Анатолій Толстоухов, який займав цю ж позаду при прем'єрові В. Януковичеві і відомий тим, як писали колись газети, що разом з Д. Табачником був причетним до зникнення листів М. Грушевського з Львівського історичного архіву.

„Новий" міністер вугільної промисловости Сергій Тулуб за першого прем'рства В. Януковича очолював міністерство палива й енергетики.

В міністерство охорони здоров'я заступником міністра повернувся Олександер Орда – той самий, хто заперечував висновок віденських лікарів про отруєння В. Ющенка діоксином.

Начальником управління з питань діяльности правоохоронних органів став Микола Плеханов, відомий тим, що у 2004 році, бувши начальником управління міліція Сумської области, дав наказ розігнати студентську демонстрацію протесту проти влади. І так далі й тому подібне. Вже не кажучи про моральний рівень парляменту, в якому колишній голова Центральної виборчої комісії Сергій Ківалов, головний фальсифікатор вислідів президентських виборів, очолює комітет охорони прав. Все перевернулося догори ногами.

Не завиваючи в гарні папірці всього того, що стосується проблеми „хто є хто" в новому уряді, преса України все глибше аналізує першорядні події та явища, піднімаючи на поверхню суспільної свідомости складні причинні зв'язки, зокрема психологічні, котрі стоять за зовні нібито простими фактами. Маємо на увазі низку публікацій, у яких йдеться про феномен „кучмізму" та про те, в якій великій, раніше не передбаченій мірі він закорінений в політичному житті сучасної України. Владолюбець вищого гатунку, неперевершений майстер політичної інтриги, Л. Кучма, не довіряючи абсолютно нікому, створив всередині влади ефективну систему противаг, з якої протягом десяти років ніхто не зміг вирватись. Останній його противаговий проект припав на кінець 2004 року і був розрахований на майже рівні передвиборні можливості обидвох Вікторів, Ющенка і Януковича, і на те, що конфлікт між ними дасть Л. Кучмі нагоду оголосити надзвичайний стран й зберегти самовладдя надалі. На щастя, він не врахував, що Захід не буде байдужий до України і не дозволить йому зробити це.

Хоч „кучмізм" як система діє – й тому сьогодні на поверхні знову бачимо обидвох Вікторів, все ж Помаранчева революція, хто б які розчарування про неї сьогодні не висловлював, радикальним чином змінила український світ, звільнила пресу від „нашийника", відкрила двері для публічної політики і для цивілізованої опозиції, пришвидшила процеси політичного визрівання народу, який все ясніше усвідомлює, що майбутнє країни передусім залежить від нього і його голосу.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про Надію, яка залишиться з нами назавжди

Прощаючи минулого тижня оцю, що своїм іменем віддзеркалювала думки й сподівання не лише свої, але нас усіх, думалося про те, як її життя та вчинки нас постійно проводжали. Справді, чи можна знайти краще вособлення нашої спільної надії, як не у нашої так нами любленої Надійки Світличної? Чи не перещеплювала вона її усім нам, що її знали та з нею дружили? Її спокійний врівноважений голос ще довго відлунюватиме у наших думках і спогадах, а її постать супроводжуватиме усі картини довгих років життя нашої спільноти на американському континенті. Вона була немов усюди й завжди з нашою громадою, навіть у хвилинах, коли була тільки духом і бажанням.

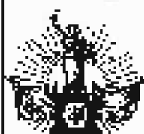
І так, здавалося мені, була вона з нами в суботу, 12 серпня, коли ми усі, велика українська громада Ню-Йорку і його довкілля, прощалися з нею в такому близькому нам усім українському Бавнд-Бруку, в церкві-пам'ятникові св. Андрія Первозваного. А вона стояла немов поруч, як завжди помахуючи головою на усі ці, як казала, „гарні слова", що тим разом були призначені тільки для неї. Скільки це років довелося їй не один раз слухати слова признання і подяки для неї? Здається, однак, ніколи не були вони так зворушливі та теплі, як оце тепер. Скільки разів вона зуміла зібрати таку численну нашу громаду на одну з наших патріотичних річниць чи з іншої загальноукраїнської причини?

А ось тепер – вона сама стала причиною оцього великого народного зібрання – хоча невимовно сумного. Але чи справді воно було тільки сумним? Чи не згадували при цьому більшість присутніх також світлі, радісні хвилини зустрічей, слів та вчинків цієї, яку у цей день провожали у далеку дорогу до улюбленого нею Києва. А мені в час прощання стояли увесь час перед очами картини не прощань, а двох привітань її таки тут, на американській землі, обидва на славному летовищі ім. Кенеді.

Перше, мені довелося вітати її із маленьким синочком на руках з приїздом до США, а друге, на цьому самому летовищі, – щоб зустріти її друга життя – Павла, якого вона з таким нетерпінням вижидала. І одне, і друге залишилося на плівці моєї пам'яті – немов це було вчора. І одне, і друге зв'язало мене якоюсь особливою внутрішньою дружбою з Надійкою.

І саме тому ці картини стояли, немов це було вчора, у цю сумну суботу, 12 серпня, коли її спокійне, як завжди, обличчя споглядало на мене з її останнього, вже вічного помешкання. Так хотілося простягнути руку й, як ранішими роками, спитати: „Чим можу вам допомогти, люба Надійко?". Але цим разом вже відповіді не було чутно, і можна було тільки молитися і просити, щоб не ми її, а вона нам усім, а передусім нашій батьківщині допомогла і... вірити, що вона це неодмінно зробить.

О-КА

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

— SVOBODA —

Головний редактор – Ірина Ярошович

Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата на рік $55,00 [illegible] – $55,00. Для членів УНСоюзу $45,00 річно, [illegible] – $50,00. За [illegible] – $1,00. [illegible] „Svoboda".

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська e-mail: adsukrpubl@att.net	(973) 292-9800 дод. 3040
Передплата	– Марійка Пенджола e-mail: ukrsubscr@att.net	(973) 292-9800 дод. 3042

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Із злодієм по правді жить?

Берестейський мир чи Берестечко знаменують підписи українських політичних провідників під новонародженим Універсалом? – сперечаються сьогодні в країні та світі.

Багато говорячи про єдину Україну, ініціятори універсалу неначе недобачають недавні історичні події. Натомість намагаються йти слідами „вождя світового пролетаріату" і в кращому випадку сподіваються примарного виграшу часу та майбутньої перемоги світової рево... Та ні ж бо – сподіваються прекраснодушного замирення з водержавленим криміналом та поважно розраховують, що він, цей кримінал, твердо стане на шлях виправлення. А ще зовсім недавно обіцяно ж усіх фальшувальників – та до холодної! А ще тільки вчора, здається, інший відомий добродій обіцяв виборцям, що у другому терміні люди побачать зовсім іншого президента!

Солідніші за віком представники середнього покоління, до яких належить і Президент, не можуть не пам'ятати трагічних обставин капітуляції Олександра Дубчека та наступного торжества реакції під облудним прапором „подальшого розвитку конструктивних ідей празької весни". Дубчек не подав одразу у відставку, ні, а на догоду ворогам намагався проводити лінію на нормалізацію вкупі з консолідацією.

Наслідки не забарилися. Не минуло й року, як Густав Гусак уже відправив у політичне небуття градчанського мрійника про "соціялізм з людським обличчям". А скільки часу знадобиться для чогось подібного сьогоднішнім українським гусакам? Лише трохи більше, ніж тим чужим та своїм "гусям" у Берестечку, а відтак і в Батурині, які, на відміну від римської домашньої птиці, не рятували, а таки руйнували.

Скільки ж їтимемо із солодким медом та біблійним хлібом до тих, хто до нас із каменем та цикутою? Наперед оплакувати вигаданий поділ України на захід та схід? Таж насправді маємо поділ за ознакою "збереження національного багатства – остаточний розпродаж України", "чесна гра – гра в наперсток ". Із шулерами грай, та не відігруйся!

За модним формулюванням соціологічних опитів, риторика підписантів універсалу вкрай деморалізує тих членів суспільства, хто готовий був би бути "радше чесним, аніж нечесним". І це, можливо, найгірший наслідок того, що сталося на очах у мільйонів виборців. Якщо злодієм є навіть хтось із найближчих людей та кревних родичів, тим паче орудує у власній оселі, то йому треба про це увічі казати, а не лагідно намовляти, бо ж навіть і у байці Глібова "а мурий їсть собі та їсть".

На відміну від Дубчекового, хоч якась крихта із досвіду польського президента Ярузельського була би для для українців більш на часі. „козаки, не зробіть того дівочого діла", – попереджав клясик вустами Тараса Бульби. Інший, реальний Тарас сказав іще влучніше: Бо лучче, Лучче одурить, Себе таки, себе самого, Ніж з ворогом по правді жить, Та всує нарікать на Бога".

Сергій Панько,
Ню-Йорк

На "Свободу" чекають в Україні

Нещодавно наш постійний читач Юрій Кравчук із Вільмінґтон, Делавер написав нам про враження з поїздки по Україні. Подаємо декілька його думок.

Я мав нагоду відвідати родину в Одеській області і був кілька днів в Одесі. Одного дня я пішов на базар, де продавали все, що є на світі від американського шоколаду до ізраїльських помаранчів. В одному кутку базару я знайшов кіоск, де бабуся продавала газети і книжки – російські.

Я спитав, чи вона продає українські газети або книжки. Відповідь була: "Нєт!". Коли я відходив від кіоску, бабуся зупинила мене і показала, що має "Свободу" з Америки, за яку хотіла шість гривень. Це число вийшло шість місяців тому. Я спитав ціну на московські газети. Відповідь була: 25 копійок.

Ми, українці у діяспорі, кричимо на весь світ про страшний занепад української мови, преси та книжки. Але наша українська "Свобода" коштує 7 гривнів й у Києві. Люди в Україні хочуть читати українську пресу і, передовсім, "Свободу" з Америки.

* * *

Україна має нагоду розвивати свій аграрний сектор. Жодного кілограма пшениці чи соняшника не слід вивозити до Европи без перероблення. Треба продавати борошно чи олію, макарони, сухі тістечка та інші пероблені продукти. Це буде велика поміч для фармерів в Україні.

Україна повинна розуміти, що дуже мало у світі є зацікавлених у виробах тяжкої індустрії. Вона може стати Швайцарією на сході Европи, бо нинішні ситі хлібом стануть голодними завтра. І Україна повинна зачекати на тих сім голодних років, як це сталося у стародавньому Єгипті.

Европейський Союз чи Росія – політично однакова загроза. Обидві сторони заінтересовані лише у використанні природних багатств. Українці мусять закотити рукави і стати до плідної праці.

В пам'ять Володимира Феданкова

Усіх, хто знав Володимира Феданкова - учителя і директора школи в Надвірній у 1943-44 роках (часи німецької окупації), патріота і педагога, прошу, по можливості, подати інформації про те, як простелилася доля його і його родини з виходом на еміграцію (де були, як жили, чим займалися в перші роки в повоєнній Европі, час переїзду за океан, де осіли, чим займалися і як жили в перші і подальші роки на американському континенті, громадську та професійну діяльність проф. В. Феданкова в часах його еміґрантського життя і т. д.); відомості про час і місце народження та смерти і поховання. Може, є якісь друковані інформації про нього і його друковані праці? Знаю, що він писав про Скит Манявський. Можливо, в його нащадків є його знимка та знимка його могили. Всі ці та інші матеріяли потрібні мені для написання розгорнутої статті про нього і увічнення його світлої пам'яті в Надвірнянському регіональному музеї. Матеріяли прошу слати на адресу: Іван Гречко, вул. ген. Тарнавського, 32/5, Львів 79017 Ukraine.

Всім, хто приєднається до цієї благородної справи, наперед дякую.

Іван Гречко,
Львів

Я маю шість патентів на винаходи

Шановні пані і панове!

Центр Інформаційних Ресурсів Посольства США в Україї люб'язно надав мені Вашу електронну адресу і запропонував звернутися по допомогу. Йдеться про використання моїх винаходів. У мене є шість патентів України: конвертори для отримання електроенергії; роликові ковзани з механізмом, що перетворює вагу людини на поступальний рух; апарат для опускання з висоти, який діє зовсім за іншим принципом, ніж парашут, і набагато ефективніший та надійніший за останнього; транспортний засіб, який відривається від поверхні без стартової площадки для розгону і т. п. Потрібні ділові партнери, інвестори для впровадження моїх винаходів в життя. Моя електронна адреса: mgp@cv.ukrtel.net

Микола Плав'юк,
Україна

59-та конвенція Української православної ліґи

ЛЕНКЕСТЕР, Па.– 26-30 липня ц. р. у конференційному центрі „Lancaster Host“ відбулася 59-та щорічна конвенція Української Православної Ліґи УПЦ в США (УПЛ). Господарями цього разу були старший і молодший відділи УПЛ при парафії Св. Духа в Ковтсвилі, Па. Конвенція була відкрита молитвою, внесенням прапорів, приреченням їм вірности та заспіванням державного гимну. Свої зауваги до відкриття подали голови старшого відділу УПЛ Меланія Наконечна та молодшого – Катя Карман, духовний дорадник конвенції о. Антоній Уґольник, завідуюча комісією влаштування конвенції Діяна Тейжаро та члени комісії з молодшого відділу УПЛ Давид Бентлі і Меґан Тейжаро.

Наступний день розпочався Літургією, яку відслужили Митрополит Константин і Архиєпископ Всеволод в сослужінні оо. Антонія Уґольника, о. прот. Івана Наконечного і о. прот. Мирона Оригона. Засідання продовжувалися, комісії розпочали свою працю. Пополудні промовляли до присутніх члени Екзекутиви харитативної організації „Український дар життя“, яким молодший відділ УПЛ передав пожертву грошей. Однією з найцікавіших точок пополудневої програми була презентація про поступ у побудові каплиці на „Таборі всіх святих“ та місійну подорож студентів в Україну. Одним із найважливіших рішень було утворення комісії для здобуття фондів на іконостас і іконоґрафію для каплиці на „Таборі всіх святих“. Учасники конвенції з радістю прийняли вістку про подарування від УПЛ 4,262 дол. Товариству Св. Андрія для його проєкту їдалень в Україні. Учасники мали нагоду слухати доповідь директора Міжнаціонального православного християнського благодійства на тему: „Виконавці Слова, як Православна Родина“. Саме через цю організацію УПЦ в США пожертвувала 70,000 дол. на допомогу потерпілим від ураґанів „Катріна“ і „Ріта“. Члени старшого відділу брали участь у семінарах, влаштованих о. прот. Юрієм Гнатком, о. дияк. Йосифом Кретою та Захарієм Уґольником. Після Вечірні понад 150 членів УПЛ і гостей зібралися на бенкет і баль.

Президент Меланія Наконечна презентувала нагороду Метра Й. Барана – Митрополитові Константинові за його вклад у працю з молоддю УПЦ в США; Архиєпископові Антонієві – Відзнаку за його постійну відданість УПЛ; Едвардові Зєтіку з катедри св. Володимира у Філядельфії – Нагороду признання ім. о. Галик-Голутяка. Старший відділ УПЛ при парафії Успіння Пресв. Богородиці у Нордгемптоні, Па., був обраний „Відділом року“. Після бенкету присутні танцювали під звуки українського ансамблю „Фата Морґана“.

Наступна конвенція УПЛ відбудеться 26-29 липня 2007 р. у парафії Свв. Петра і Павла у Карнеґі, Па.

Делегати 59-ої річної конвенції УПЛ

Меланія Наконечна

Що в Україні...

(Закінчення зі стор. 1)

Але старі корупційні схеми буде набагато важче використовувати в нових політичних умовах, і в цьому сенсі великим плюсом для України є те, що опозицію очолює такий здібний політик, як Ю. Тимошенко.

Посол США Стівен Пайфер – останній з трьох доповідачів – утримався від категоричних оцінок ситуації в Україні як доброї чи поганої. Натомість він підкреслив, що залишається відкритим чимало запитань щодо подальшого розвитку подій. Залежно від того, якими виявляться відповіді на ці запитання, стане зрозуміло, чи буде нова „траєкторія революції" загалом позитивною чи негативною. Такі відповіді будуть з'ясовані вже найближчими політичними рішеннями і діями.

Зокрема досягнуті угоди задекларували спільність політичних цілей президента Ющенка та прем'єр-міністра Януковича. Але чи не виникне між ними розбіжностей у тлумаченні змісту підписаних документів? Крім того, чи зможуть Президент та голова уряду успішно співпрацювати на особистому рівні? Адже саме така особиста несумісність виявилася великою проблемою, коли уряд очолювала Ю. Тимошенко. Інше важливе запитання стосується її: якою бачитиме Ю. Тимошенко свою ролю в опозиції? Чи буде це нищівна опозиція до всього, що робитимуть Президент та уряд, або ж вона буде зваженою та конструктивно критичною? І врешті, відкритим залишається питання про можливість повернення України до авторитарного режиму. Сьогодні в країні набагато сильніші такі елементи демократичного суспільства, як неурядові організації, преса та політична опозиція, ніж це було за часів Кучми. Але до уряду повернулися міністри з багажем „кучмізму". Отже, суспільству потрібно буде дуже пильно слідкувати за їхньою діяльністю – хоча, як висловлюються американці, „сторожових псів демократії" тепер не бракуватиме.

Зважаючи на всі ці обставини, зазначив С. Пайфер, Сполученим Штатам слід заохочувати В. Януковича та підштовхувати його до більш ефективної політики. Водночас не варто перебільшувати його проросійську орієнтованість. В цілому ж, підбив підсумок С. Пайфер, ситуація в Україні залишається далеко не визначеною, і в найближчі 5-6 місяців слід очікувати ще чимало несподіванок.

Отже, при всій розбіжності прогнозів щодо подальших подій в Україні, американські експерти погоджуються з тим, що сьогодні інститути політичної системи в країні сильно відрізняються від тих, що були лише два роки тому. А відповідь про те, що буде далі, фактично залежить від чинника, який на цьому обговоренні залишився невисвітленим: як змінилися самі українці? Як сьогоднішній пересічний громадянин розуміє свої громадянські права та стосунки з урядом країни? Метою Помаранчевої революції було змінити саме цю систему стосунків, утвердивши свободу громадянина та відповідальність влади. Саме тому, за висловом польського президента О. Кваснєвського, то була „революція людської гідности".

Сьогодні деякі політологи знов закидають: мовляв, ніякої революції тоді, власне, не відбулося, бо нічого насправді не змінилося; Помаранчева революція була мітом, який з приходом нового уряду Януковича добіг свого кінця. Звісно, можна дискутувати щодо визначень певних теоретичних термінів; але був Майдан, коли мільйони людей вийшли захистити свою громадянську гідність проти бюрократичного цинізму та поліцейської диктатури. Таке ж раптове суспільне зрушення відбулося в країнах Східньої Европи восени 1989 року, поклавши кінець комуністичним режимам. Сьогодні про цю подію говорять як про „революцію свідомости".

Українське суспільство мало визріти до своєї „революції свідомости" протягом наступних п'ятнадцяти років.І сьогодні йому варто вчитися з досвіду своїх західних сусідів. На своєму шляху після 1989 року вони зазнали і олігархічної корупції, і розчарування романтиків революції. Але невідворотним стало їхнє подальше просування до демократії. Саме такою, в кінцевому вимірі, неодмінно буде й подальша траєкторія „революції свідомости" в Україні.

Власні крила...

(Закінчення зі стор. 3)

українського консорціюму нічого не вийде, бо Росія хоче пропихати на ринок свої літаки, а на консорціюм з Україною пішла тільки для того, щоб не дати Україні увійти в консорціюм з французами або німцями. Він навіть доводив, що Росія хоче модернізувати свої „Ілюшини", тому буде блькувати вихід на ринок антонівського літака. І тепер все це справджується.

В половині 1990-их років два літаки Ан-70 були сконструйовані і їх почали випробовувати в повітрі. Треба було мати замовлення, і згодом вони надійшли від російського й українського міністерств оборони. Але Росія з вкладом своєї частки грошей на розвиток проєкту постійно спізнювалась, а українське оборонне відомство не наполягало на приспішенні проєкту. На жаль, в Україні особи які роблять державні рішення, все ще за звичкою оглядаються за дороговказом з Росії, все ще чекають на московське схвалення української ідеї.

Тепер, як писала у заголовку „Львівська газета" від 26 липня, „Ан-70 будуватимуть без Росії". Трохи пізно, але добре й те. Україна могла була зробити політичне рішення десять років тому і оплачувати з свого бюджету розвиток проєкту, в якому має неабиякий досвід. Але тоді, як звичайно, оглядалась на Росію: якщо Росія схвалить проєкт, значить – він добрий. І тепер з дозою іронії можна сказати, що Росія своїм вчинком змушує Україну самою будувати літаки, які мають непогані шанси увійти на міжнародний ринок, або будувати їх у співпраці з серйозним і чесним партнером. І тут знову ж треба буде попрацювати: перемогти конкуренцію інших держав, які будують літаки, і відбиватись від нашіптувань Росії, яка братиме під сумнів цей український проєкт.

Принаймні нинішнє міністерство оборони України вже замовило 10 літаків „Ан-70". Як видасть з свого бюджету потрібні фонди, то справа „літака без аналогів у світі" має шанс просунутись вперед. Але це не буде просто. І ще треба надіятись, що в майбутньому Україна менше оглядатиметься на схвалення Москвою своїх рішень.

UKRAINIAN SELFRELIANCE NEW ENGLAND FEDERAL CREDIT UNION

Самопоміч

21SILAS DEANE HIGHWAY, WETHERSFIELD, CT 06109-1238
PHONES: (860) 296-4714 • (800) 405-4714 FAX: (860) 296-3499
WESTFIELD BRANCH • 103 NORTH ELM STREET, WESTFIELD, MA 01085
NEW BRITAIN BRANCH • 270 BROAD ST., NEW BRITAIN, CT 06053
TEL.: (860) 801-6095 • FAX (860) 801-6120
(413) 568-4948 • Fax: (413) 568-4747

УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА „САМОПОМІЧ“ НЮ ІНҐЛАНД

складає найщиріші побажання з нагоди

15-ої РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

всій українській громаді в США та українському народові у Вільній Україні

Запрошуємо українців з нашої околиці стати членами Кредитівки

Дайте нам нагоду допомогти Вам у Ваших фінансових потребах.

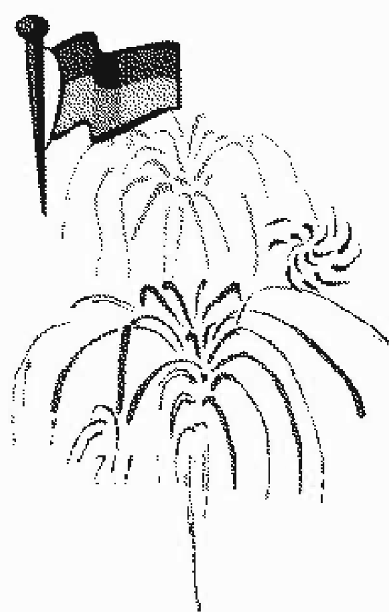
WEB SITE: **WWW.USNEFCU.COM**

UKRAINIAN
УКРАЇНСЬКА

Щиро вітаємо всіх членів кредитівки та весь український народ з нагоди

15-ої Річниці Незалежности України

www.rufcu.org toll free: 1-877-968-7828

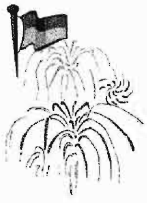
Щиро вітаємо український народ на рідних землях і в діяспорі

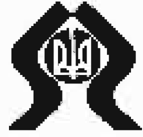
з нагоди

15-ОЇ РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Home Office 26495 Ryan Rd., Warren, MI 48091 (586) 757-1980 • Fax (586) 757-7117	7345 Orchard Lake Rd. West Bloomfield, MI 48322 (248) 487-0330 • Fax (248) 487-0333	11838 Jos. Campau, Hamtramck, MI 48212 (313) 366-0055 • Fax (313) 366-3130

Приєднайтесь до нас!
Найкраще місце щадити і позичати.

ДИРЕКЦІЯ ТА ПРАЦІВНИКИ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ

ВІТАЮТЬ

УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ АМЕРИКИ З НАГОДИ СВЯТКУВАННЯ

15-ої РІЧНИЦІ З ДНЯ ПРОГОЛОШЕННЯ АКТУ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

БАЖАЄМО

НАРОДОВІ УКРАЇНИ МУЖНОСТИ, НАСНАГИ ТА ПОЛІТИЧНОЇ ЗРІЛОСТИ В ПОБУДОВІ МОЛОДОЇ ДЕРЖАВИ.

Головне бюро:

215 Second Ave. (between 13th & 14th St.), New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-2980 • Fax: (212) 995-5204

Філія у Ню-Йорку:

1678 E 17th St., Brooklyn, NY 11229
Tel.: (718) 376-5057
Fax: (718) 376-5670
Toll Free: 1-866-857-2464

Філії у Ню-Джерзі:

35 Main St.,
S. Bound Brook, NJ 08880
Tel.: (732) 469-9085
Fax: (732) 469-9165

265 Washington Ave.,
Carteret, NJ 07008
Tel.: (732) 802-0480
Fax: (732) 802-0484

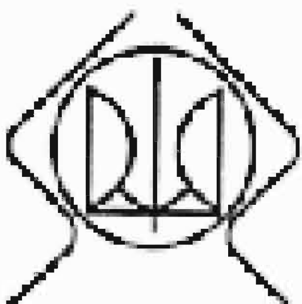
УКРАЇНСЬКИЙ ДІМ „ДНІПРО“ ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА УСТАНОВА

562 GENESEE STREET, BUFFALO, NY 14204,
TEL.: (716) 847-6655 • FAX: (716) 847-6988

Дирекція і працівники кредитівки щиро вітають всіх наших членів та весь український народ із

15-ою РІЧНИЦЕЮ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ!

Слава Україні!

Ukrainian Selfreliance Michigan Federal Credit Union

Українська Мичиґанська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“

вітає

УРЯД УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОЇ ДЕРЖАВИ І ВЕСЬ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД

з нагоди

15-ої РІЧНИЦІ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

MAIN OFFICE

26791 Ryan Road, Warren, MI 48091 • Tel.: (586) 756-3300 • Toll Free: (877) POLTAVA • Fax: (586) 756-4316
E-mail:usmfcuinfo@usmfcu.org • website: www.usmfcu.org

MICHIGAN BRANCHES

Hamtramck
11838 Jos. Campau, Hamtramck, MI 48212
Tel.: (313) 891-4100

Detroit
4641 Martin, Detroit, MI 48210
Tel.: (313) 841-2390

FLORIDA BRANCHES

North Miami
1681 N.E. 123rd St., North Miami, FL 33181
Tel. & Fax: (305) 891-0999

North Port
14506 Tamiami Trail – Suite B, North Port, FL 34287
Tel. & Fax: (941) 423-2793

KENT, WASHINGTON OFFICE

25827 104th Avenue S. E.
Kent, Washington 98032
Tel.: (253) 520-9333 • Fax: (253) 520-0973

Фірма „ ROXOLANA“ і родина
власника компанії

МИХАЙЛА СТАЩИШИНА

щиро здоровлять українську громаду із

15-ою РІЧНИЦЕЮ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

і першим 15-літтям

української пересилкової компанії

„РОКСОЛАНА“

15 літ – це не багато,
Але коли приходить свято,
То серце прагне дарувати
Віночок теплих, щирих слів:
Ми все з тобою, рідна Ненько,
Хоч ти від нас і далеченько,
Але дітей твоїх серденько
Там, де Полтава, Київ, Львів...

у 75-ліття свого існування

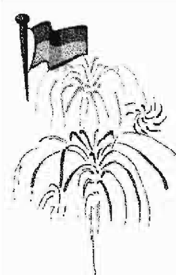
щиро вітає

весь український народ в Україні і діяспорі

з нагоди

15-РІЧЧЯ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

СЛАВА УКРАЇНІ!

Вітаємо всіх українців в Україні і діяспорі

з нагоди

15-ої річниці Незалежности України

родина Козіцьких, власники

Dunwoodie Travel Bureau

Наша фірма з довголітнім досвідом пропонує найкращі
послуги в подорожах по цілому світі по найдешевших цінах.

125 Corporate Blvd., Yonkers, NY 10701
Тел.: **(914) 969-4200 або (800) 550-4334**

КОМПАНІЯ ПО ПЕРЕВЕЗЕННЮ БУДИНКІВ, ПОМЕШКАНЬ, ОФІСІВ
по штату НЮ-ДЖЕРЗІ і всіх штатах Америки
„ADVANCED RELOCATION SYSTEM“
та родина власників „мувінгкомпанії“
МИХАЙЛА БОЙЧУКА

вітають
всіх українців Америки і Канади
із

15-РІЧЧЯМ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Із-за далекого океану нехай долинуть і до рідної землі наші щиросердечні привіти

Живи в віках могутня й сильна
І подолай в умах руїни.
Завжди багата буть і вільна,
Любима Ненько – УКРАЇНО!!!

Наші телефони:

800-913-4603 • (908) 862-4343

wwW.MovingBargain.com

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ

Свобода слова – Свобода совісти – Свобода від страху – Свобода від злиднів

ORGANIZATION for the DEFENSE of FOUR FREEDOMS for UKRAINE, Inc.

Freedom of speech – Freedom of conscience – Freedom from fear – Freedom from want

Слово «незалежність» має особливе значення для всіх українців по цілому світі. На протязі своєї історії вони опирались окупаціям, виживали після геноциду, несправедливих гонінь, та всетаки українська нація вижила.

Боротьба за незалежну державу в лавах Української Повстанської Армії та Організації Українських Націоналістів підчас і після другої світової війни залишила історичну спадщину, котра створила основу для розпаду найгіршого тоталітарного режиму світу - Совєтської Російської Імперії.

15 років тому український нарід на загальнонаціональному референдумі однодушно схвалив Декларацію про незалежність України. Це стало кінцем холодної війни та відкрило шлях до нової „весни народів”.

Від часу проголошення незалежности українська державність пройшла через чисельні випробування та труднощі. Нещодавно Майдан став символом духу спротиву, після того як мільйони виступили в обороні своїх демократичних свобід та висловили свою національну солідарність у відстоюванні вільних і чесних виборів.

Влада України має пройнятися цим духом та усвідомити волю народу. Вони мають поновно підтвердити своє зобов’язання вшанувати пам’ять мільйонів українців, котрі поклали своє життя у боротьбі за відновлення української державности.

Діаспора буде продовжувати будувати мости порозуміння між країнами, в яких вона живе, і її батьківщиною. В той самий час, вважаємо, що уряд України має втілювати професіоналізм, прозорість та відкритість. Сьогодні Евроатлантична інтеграція та членство в НАТО є можливими для України, і це ті цілі, котрі конечно треба переслідувати і здійснити.

Організація Оборони Чотирьох Свобід України сердечно вітає український народ з 15-ою річницею незалежности. Ми продовжуємо вірити в незалежний дух українського народу. Користуючись цією нагодою, ми підтверджуємо наш обов’язок допомагати Україні будувати світле і квітуче майбуття!

Боже, благослови Україну! Слава Україні!
мгр. Михайло Козюпа - Президент ООЧСУ, 24 серпня 2006

Український фестиваль на оселі „Хортиця" в Огайо

ВЕЛІНҐТОН, Огайо. – Осередок СУМ ім. гетьмана Богдана Хмельницького та управа оселі „Хортиця" провели український фестиваль „Свято Івана Купала" 30 червня, 1 і 2 липня на сумівській оселі „Хортиця". Голова організаційного комітету Ігор Дячун відкрив фестиваль, а оркестра „Батурин" з Торонто, Канада, заграла державні гимни США, України і Канади. Далі мистецьку програму вела Ірина Шаповалова. Чудовою танцювальною композицією „Привіт" відкрив свято танцювальний ансамбль „Барвінок" з Торонто. Потім виступав гурт „Дніпрові хвилі" – юні сумівські бандуристи віком від 7 до 16 років з Торонто. Наступного дня на фестивалі виступав також сумівський гурт юних бандуристів „Золоті струни" з Клівленду під керівництвом Каті Лис.

У неділю, 2 липня, біля каплиці Службу Божу відправив Єпископ Пармської епархії Владика Роберт, з участю священика з України о. Богдана Барицького, о. диякона Єфрема Смолила, дяків Ярослава Завадівського і Андрія Шрубовича. На відправі були присутні сумівці в одностроях, оркестра „Батурин" та учасники фестивалю. Владика Роберт освятив новозбудований сумівський павільйон.

Загалом у дводенній концертовій програмі, крім згаданих вище мистецьких груп, виступали гурт „Скрябін", Віка Василевич, скрипаль-віртуоз Василь Попадюк, естрадна співачка Ірчик, оперна співачка Марта Залізняк та Олесь Держко, гурт „Ключ", танцювальний ансамбль „Десна", вокально-інструментальний гурт „Ефера", гурт „Леся".

Крім показу на екранах ігор чемпіонату світу з футболу, присутні мали можливість переглянути фільм „Помаранчева революція". На спортивних площах оселі вирували товариські змагання з копаного м'яча та відбиванки.

Петро Твардовський

Оркестра „Батурин" з Торонто, Канада.

Фото: Ярослав Завадівський

Українські читання у „Bowery Poetry Club"

НЮ-ЙОРК. – Ініціятива англомовних письменників українського походження Ірени Забитко та Олександра Мотиля проводити у відомих мистецьких закладах літературні читання (перше таке відбулося у „Cornelia Street Cafe", 29 квітня ц.р.) стає доброю традицією присутности українського мистецтва у Ню-Йорку.

Цього разу 24 вересня, з 6-ої до 8-ої по полудні виступатимуть поети Дзвіня Орловська, лавреатка „Pushcart Prize", авторка кількох збірок поезій, зокрема найновішої „Convertible Night, Flurry of Stones", та Василь Махно, автор кількох збірок поезій, найновіша з яких „38 віршів про Ню-Йорк і дещо інше", прозаїки Ірена Забитко, авторка романів „The Sky Unwashed" та „She Was Exotic and Strange", Олександер Мотиль, автор романів „Whiskey Priest", і музичний гість – вокальний ансамбль „Світання" – виконуватиме українські, болгарські та хорватські народні пісні.

Під час читань можна буде придбати книжки авторів з автографами та компкат-диск ансамблю „Світання". Вступ – 6 дол. Адреса: 308 Bowery St., New York, NY (between Houston and Bleecker)

Мистці знову зустрілися в Ґражді

Виставку оглядають проф. Тарас Гунчак з дружиною Олею.

Левко Хмельковський

ГАНТЕР, Н. Й. - Від 2 липня в Ґражді - культурному осередку гірського українського поселення - діє 30-та виставка-продаж творів українських мистців. У 1974 році Гриць Зозуля писав: „Найбільше до Гантеру занадили си малєри. Ружні Морози, чи Холодні, хоц то на єдно зимно віходит, всєкі Вижницкі, Доманики, Певний і єго чєлідь, чи Титла из Титлихов, аби здорові, Блакитний і ше єкіс єнакші, аби пальцем на особу не показувати. Так вони йден за другим тоту церковцю з усєх боків повімальовували, жи вона бідна аж почорніла. Всю фарбу з неї вітєгнули і тепер Макаревич си журит, єким би то шеляком єї тепер відсвіжити".

Якщо зважити, що мистець вкладає у свій твір часточку своєї душі, то можна сказати, що ті часточки тепер зустрілися у Ґражді. Є тут картини усіх, кого згадав Гриць Зозуля - і Михайло Мороз, і Петро Холодний, і Ярослав Вижницький, і Богдан Доманик, і Титли - Богдан, Адріянна, Галина, а також не згадані ним Василь, Микола і Катерина Кричевські, Олекса Новаківський, Олександер Грищенко, Галина Мазепа, Козаки - Едвард, Іриней, Юрій, Ярема, Міша Зузук, навіть лемко Никифор (Єпіфаній Дровняк). У залі можна побачити не тільки полотна, а й скульптури (М. Черешньовський, Леонід Молодожанин), гобеліни (Ольга Парута-Вітрук), маски (Юрій-Тадей Сай), а коли я щось у тому розмаїтті і прогавив, то вибачуся словами Гриця Зозулі, що „місця не стає, аби всіх у єднім нумері помістити, то ліпше сказати єк у Свободі, жи „далі буде". Я налічив 50 мистців, а їхніх творів - майже півтори сотні. Окрема галерія була присвячена творам родини Кричевських, наймолодша з якої - відома малярка Катерина Росандіч-Кричевська наступної осени відзначатиме своє 80-річчя.

У Ґражді мене найперше зустріла Богданна Титла, парафіяльний скарбник і активна пластунка. Вона, як і ряд інших мешканок Гантеру, чергують на виставці, щоб зустріти гостей, привітати, порадити...

Вона розповіла, що раніше самі мистці виставляли свій літній доробок, а тепер картини походять переважно з приватних колекцій.

- Раніше важко було щось з України дістати, - говорить Богданна Титла, - а тепер ми маємо багато творів українських мистців, звідтам...

Наступною моєю співрозмовницею стала Софія Геврик, одна з ініціяторок виставок в Ґражді.

- Гантер був осідком української повоєнної богеми, - сказала вона. - Це була українська сметанка - і літературна, і мистецька. Створення комплексу стало втіленням мрії д-ра Івана Макаревича, його родини, його однодумців. Вони мали високий рівень інтеліґентности. Наталя Макаревич почала організовувати виставки й відтоді це вже стало традицією. Дохід від виставок йшов на громадські цілі, зокрема плянували і таки видали книжку про Гантер. Збиралося цікаве товариство. Життя вирувало. Я почала приїздити, ще як мої діти були малі, а Соневицькі мали на горбочку шкілку для дітей, де були влітку заняття. Школа так єднала дітей, що тепер вони, вже дорослі, професіонали, повертаються до Гантеру, купують посілості і про-

(Закінчення на стор. 25)

Грають Володимир Винницький та Наталя Хома

Твори з виставки: Галина Мазепа „Лісова пісня"

Володар Блаженко показує картину Михайла Мороза „Вечірня студія в Ґлен Ков" (1952 р.), що має незвичайну історію. Це - виграш у льотереї Літературно-мистецького клюбу в 1953 році. Мистець не був заможною людиною, заробляв на життя прибиранням в лікарнях, але намалював картину для Літературно-мистецького клюбу, щоб вони щось з неї мали.

Катерина Росандіч-Кричевська „Сухий букет"

Лео Мол. „Вагітна"

UA TV

Мистці ...

(Закінчення зі стор. 23)

водять тут літо зі своїми дітьми. Отже, це вже є друге покоління. Ми з чоловіком чотири роки тому переїхали сюди з Філядельфії на постійне життя. Але повернемось до виставки...

З дальшої розмови я дізнався, що у липні гості купили твори вже на 52 тисячі долярів. З вторгованого 20 відсотків йде на потреби парафії. Але й власники картин не обійдені: ціна окремих полотен сягає 7 тисяч долярів, хоча можна купити прекрасні твори і за 100-120... Відразу були куплена колекція О. Грищенка, твори О. Новаківського, І. Труша, В. і М. Кричевських, Ю. Химича... Отже, коли маєте картину на продаж, зверніться у Гантер.

Увечорі гостей на виставці було набагато більше: цієї неділі відбувся концерт з серії „Музика в Ґражді". Такі вечори започаткував у 1983 році д-р Ігор Соневицький, а тепер музичним директором став відомий піяніст Володимир Винницький. Триває 24-ий літній сезон музичних вечорів. Не тільки з Гантеру, а й з інших місць прибули святково одягнені гості. Цього разу Володимир Винницький, челістка Наталя Хома, скрипалі Олександер Брусиловський, Олександер Абаєв і Борис Дев'ятов присвятили концерт творчій спадщині Д. Шостаковича з нагоди 100-річчя від дня народження композитора.

На подальших вечорах звучатимуть европейські вокальні мініятюри (Олег Чмир і Віктор Марків), твори Моцарта, Шостаковича і Шуберта (струнний квартет ім. Леонтовича), українські народні пісні (дитяча студія Анни Бачинської), будуть показані кінофільми Андреї Одежинської, Юрій Шевчук познайомить гостей з сучасним кіномистецтвом України. Телефони музичної програми: (518) 989-4619 та (518) 989-6479.

Серед гірської ночі тихо співали скрипки, несучи свій жаль над ялинами, потоками і квітучими галявинами, на які вже опускалася біла ковдра туману.

КАЛЕНДАР ПОДІЙ 2006р.

Кожного понеділка від 26 червня до 28 серпня 2006 р.
„Steak Night Theme Night" при музиці „Soyuzivka House"

Кожної середи від 28 червня до 30 серпня 2006 р.
„Hutsul Night Theme Night" при музиці „Soyuzivka House"

6 – 19 СЕРПНЯ – Український танцювальний табір. Сесія 2.

18 СЕРПНЯ – Виступи „Pete & Vlod – unplugged" у „Tiki Bar", год. 10-та веч.

19 СЕРПНЯ – Концерт учасників танцювального табору. Сесія 2. Забава, грає оркестра „Фата Моргана".

26 СЕРПНЯ – Забава, оркестра „Відлуння". Прийняття з нагоди хрестин.

Вікенд з нагоди ДНЯ ПРАЦІ.

1 ВЕРЕСНЯ – „Tiki Bar" – забава – оркестра „ЗАГРАВА", год. 10-та веч.

2 ВЕРЕСНЯ – Пополудневі виступи оркестри „ГРІМ". Виступи шкільної танцювальної групи „ЯВІР", год. 8-ма веч. Забава, оркестри „ЛУНА" і „ЗАГРАВА", год. 10-та веч.

3 ВЕРЕСНЯ – Виступи шкільної танцювальної групи „ЯВІР", год. 1-ша по пол. Забава, оркестра „ЗАГРАВА", год. 10-та веч.

9 ВЕРЕСНЯ – Весілля.

11 – 14 ВЕРЕСНЯ – Зустріч з нагоди 60-ліття гімназій в таборах Карсфельд, Регензбург і Берхтесгаден.

12 – 16 ВЕРЕСНЯ – 60-ліття гімназії в Ляндсгуті, Баварія.

16 – 17 ВЕРЕСНЯ – Річні наради Головного Уряду УНС

16 – 18 ВЕРЕСНЯ – З'їзд колишніх студентів шкіл Міттенвальду.

20 ВЕРЕСНЯ – 1 ЖОВТНЯ – Grace Church Women's Retreat.

23 ВЕРЕСНЯ – Весілля

29 – 30 ВЕРЕСНЯ – Річні збори Пластового куреня „Спартанки".

29 ВЕРЕСНЯ – 1 ЖОВТНЯ – КЛК, Загальні збори – бенкет.

7 ЖОВТНЯ – Весілля.

8 ЖОВТНЯ – Прийняття з нагоди 90-их уродин.

13 – 15 ЖОВТНЯ – Річні збори та святкування 80-ліття Пластового куреня „Ті, що греблі рвуть". Секретарські курси УНС.

14 ЖОВТНЯ – Road Rally.

15 ЖОВТНЯ – Прийняття з нагоди хрестин.

21 ЖОВТНЯ – Весілля.

27 – 29 ЖОВТНЯ – Костюмова парада і забава з нагоди „Halloween Weekend".

3 – 5 ЛИСТОПАДА – Grace Church Couple's Retreat.

4 ЛИСТОПАДА – Весілля.

10 – 12 ЛИСТОПАДА – Пластова Орликіяда.

22 – 26 ЛИСТОПАДА – Родинний з'їзд.

24 ЛИСТОПАДА – День Подяки.

Вістки з „Чорноморської Січі"

Українські спортові ігри молоді

ЕЛЕНВІЛ, Н. Й. – 29–30 липня на спортових базах оселі СУМ відбулися 25-ті Українські спортові ігри молоді, в яких взяло участь понад 100 юних спортовців СУМ і УСВТ „Чорноморська Січ". Ігри відкрив заступник голови УСЦАК Іриней Ісаїв, який виконував обов'язки керівника-команданта цих Ігор. Голова УСЦАК Мирон Стебельський привітав юних атлетів та побажав їм успіху. Від СУМ привіт виголосив директор оселі Ю. Косцьолек. Після запалення олімпійського вогню негайно почалися змагання. Згідно з програмою, першими виступили юначки й юнаки в легкоатлетичних бігах в чотирьох вікових категоріях.

В групі 10-річних дівчат в бігу на 50 м. перші три місця здобули – Б. Рівера („Ч. Січ"), Т. Бласич (СУМ), О. Кленко (СУМ); 11–12-річних – І. Бігун (СУМ), Б. Рівера („Ч. Січ"); в бігу 13–14-річних на 100 м. – А. Хома (СУМ), В. Кожинова („Ч. Січ"). І. Івасик („Ч. Січ"); в бігу на 200 м. – А. Хома, В. Кожинова, І. Івасик; віком 15 років і вище в бігу на 200 м. – Меліса Перковська („Ч. Січ").

В групі хлопців перші місця посіли: в бігу на 50 м. – 10-річні і нижче – Д. Сидор (СУМ), С. Ковалевський (СУМ), Л. Федик („Ч. Січ"); 11–12-річні – Ю. Ципінка, П. Бабасняк, Д. Грицкима (усі – СУМ); на 100 м. – 13–14-річні – А. Гішта, М. Перковський (обидва – „Ч. Січ"); на 200 м. – М. Перковський, Д. Гішта, Д. Ґераді (усі три – „Ч. Січ"); на 200 м. – юнаки 15-річні і вище – М. Палюмбо, Е. Алдицький (обидва – „Ч. Січ").

У плаванні: дівчата віком 10 років і нижче (25 м. вільним стилем) М. Сурмачевська, К. Реда (обидві – СУМ), Х. Мандич („Ч. Січ"); грудним (25 м.) – З. Зарицька, К. Реда (обидві – СУМ); горілиць (25 м.) – К. Реда, М. Сурмачевська, З. Зарицька (усі три – СУМ); дівчата 11–12 років (50 м. вільним) – Н. Міджак, І. Бігун, Д. Василик (усі три – СУМ); дівчата віком 13–14 років (50 м. вільним) А. Хома (СУМ), Б. Рівера, І. Івасик (обидві – „Ч. Січ"); грудним (50 м.) – А. Хома, Б. Рівера; юначки віком 15 років і вище (100 м. вільним) – М. Перковська („Ч. Січ"), (100 м. грудним) М. Перковська („Ч. Січ").

Хлопці – 10-річні і нижче (25 м. вільним) Д. Ґерарді, М. Федик, М. Солонинка (усі – „Ч. Січ"); грудним (25 м.) – М. Федик, Д. Ґерарді, М. Солонинка; горілиць (25 м.) – Д. Ґерарді, М. Федик; 11–12-річні (вільним) Д. Кобилецький, Ю. Сопінка (обидва – СУМ); 13–14-річні (50 м. вільним) – А. Філович (СУМ); (50 м. грудним) – А. Філович; юнаки віком 15 років і вище (100 м. вільним) – Михайло Палюмбо („Ч. Січ"); (100 м. грудним) – М. Палюмбо, (100 м. горілиць) – М. Палюмбо.

У змаганнях з тенісу золоті медалісти в групі хлопців: М. Федик в групі 8–9-річних, Б. Рівера в групі 10–12-річних, Михайло Палюмбо в групі 15-річних і старших. Серед дівчат – І. Івасик. Срібні медалісти: між юначками 15 років і вище – Меліса Перковська. В групі хлопців віком 8–9 років – С. Сосяк, 10–12 років – А. Раджіч (усі – „Ч. Січ").

З відбиванки в групі юнаків золоті і срібні медалі здобули юнаки СУМ, третє місце – „Ч. Січ". Склад дружини СУМ, що здобула золоті медалі: П. Колінський, А. Капітша, Д. Ниш, А. Кузмяк, Ю. Симчик, М. Куцина.

З копаного м'яча в групі молодших юнаків золоті медалі здобула збірна дружина СУМ, срібні нагороди вручено дружині „Ч. Січі".

В групі старших юнаків віком 18 років і нижче дружина „Ч. Січі" перемогла збірну СУМ – 3:2 і здобула золоті медалі, дружина СУМ – срібні. Склад дружини золотих медалістів: Н. Романяк, А. Ларін, М. Перковський, М. Палюмбо, Д. Паславський, Л. Миськів, Е. Патриляк, Р. Клас, К. Патриляк, А. Пузик.

Після цих змагань відбулася церемонія вручення нагород. Ігри офіційно закрив заступник голови УСЦАК Іриней Ісаїв, який подякував проводові ланковим і суддям та господарям оселі, що належно приготували спортові бази.

Змагання з копаного м'яча

ЕЛЕНВІЛ, Н. Й. – В неділю, 23 липня, на площі оселі СУМ відбулися змагання з копаного м'яча за Чашу УСЦАК східнього узбережжя Америки, в яких перемогла дружина УСВТ „Чорноморська Січ" з Ню-Джерзі. В звітовому турнірі взяло участь шість дружин: минулорічний чемпіон УСЦАК-УСО „Тризуб" – Філядельфія, СК СУМ „Крилаті" – Йонкерс, УСВТ „Ч. Січ"– Ню-Джерзі, УСК „Ватра" – Лонґ Айленд, УСК „Україна" – Сиракюзи і УСК „Карпати" – Пасейк. Ігри турніру на початку пройшли в двох підгрупах – по три дружини в кожній.

На початку змагання привітали учасників директор турніру Марко Гованський, провідник ланки копаного м'яча УСЦАК Євген Чижович, голова УСЦАК Мирон Стебельський.

Вислиди змагань в підгрупах:

„Крилаті"	–	„Ватра"	– 2:1
„Україна"	–	„Карпати"	– 0:1
„Ч. Січ"	–	„Крилаті"	– 0:0
„Тризуб"	–	„Україна"	– 5:1
„Ватра"	–	„Ч. Січ"	– 0:2
„Карпати"	–	„Тризуб"	– 0:2

У грі дружин, які зайняли треті місця – УСК „Ватра" і УСК „Україна" – змагання закінчилися рахунком 0:0, тому суддя зарядив серію карних стрілів, в яких футболісти „Україна", вийшли переможцями – 3:2. В перших півфінальних змаганнях „Ч. Січ" зустрілася з новим клюбом „Карпати" з Пасейку. „Січовики" здобули два переможні ґолі. В другому півфіналі гра закінчилася перемогою „Тризуба над „Крилатими" вислідом – 2:0.

Фінальний поєдинок між УСВТ „Ч. Січ" – УСО „Тризуб" був неначе продовженням двох попередніх в цьому ж чемпіонаті. І цим разом вислід - 0:0 - обидва суперники тримали майже до кінця змагань. Переможного ґоля для „Ч. Січі" здобув в передостанній хвилині зустрічі Л. Делявакс.

В складі переможців виступають переважно молоді, перспективні вихованці українського походження, яких тренують випускники Спортової школи „Ч. Січі".

Склад дружини „Ч. Січі": А. Зєлик, С. Колодій, А. Панас, М. Витвицький, А. Кудрик, М. Ґудзій, М. Гординський, Р. Головінський, П. Будняк, Л. Миськів, Д. Левицький, Г. Сергіїв, К. Магер, Л. Делявакс, К. Пардо, К. Вільбур.

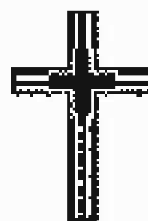
Індивідуальні нагороди були вручені А. Панасові („Ч. Січ") – найкращому змагунові турніру. В. Ансаукасу – найкращому нападникові, М. Гованському – найкращому оборонцеві, найкращим воротарям – А. Зєликові („Ч. Січ") та Дж. Ростовскісу („Тризуб").

В суботу 2 вересня дружина „Ч. Січі" проведе фінальну зустріч з переможцем турніру першуном УСЦАК-Захід – СК СУМ „Крила" в Чикаґо.

О. Твардовський

„СВОБОДА" запрошує до праці продавців реклями

Ви можете прислужитися громаді й українській пресі, збираючи реклямні оголошення та передплатників для „Свободи", а також продавати газету у Вашій місцевості, отримуючи при тому винагороду. За детальними інформаціями просимо звертатися до Марійки Осціславської на тел.: (973) 292-9800, дод. 3040

У глибокому смутку повідомляємо, що в суботу, 12 серпня 2006 р. відійшов у божу вічність наш найдорожчий
ТАТО

СВ. П.
інж. РОМАН РОГОЖА
нар. 9 липня 1913 р. у Львові, Україна.

ПАНАХИДА відбулася у вівторок, 15 серпня о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Петра Яреми в Ню-Йорку.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в середу, 16 серпня о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві св. Юра в Ню-Йорку, а відтак на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.

У глибокому смутку залишилися:

син – АНДРІЙ з дружиною ДАНОЮ і її сином НАЗАРОМ
донька – ГАНУСЯ з чоловіком МИКОЛОЮ АСАНДІ
та ближча і дальша родина в Україні, Польщі і Америці.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів бажаючих просимо складати пожертви на Пласт і висилати на адресу:
Plast, Inc., 144 Second Ave., New York, 1003-8306

Св. п. Надія Світлична повертається в Україну

С. БАВНД-БРУК, Н. Дж. - Сумну вістку подала „Свобода" в ч. 32 - після тяжкої нетривалої хвороби в ніч з 7 на 8 серпня відійшла Надія Світлична (1936 - 2006) - видатна українка, шістдесятниця, правозахисниця, громадська діячка, лавреат Національної нагороди ім. Т. Шевченка.

12 серпня в Церкві-пам'ятнику Андрія Первозваного відбулось прощання з Надією Світличною, у якому взяли участь численні представники української громади. Панахиду служили Архиєпископ УПЦ в США Антоній з почтом священиків. У прощальному слові Владика Антоній накреслив страдницький шлях Надії Світличної, її незламну поставу в боротьбі проти поневолення України, за людські права, назвав прикладом її християнське життя і служіння в Українській Православній Церкві. Прощальний лист від о. Івана Наконечного зачитав о. Олег Гуцул. Після Панахиди був запрошений до слова в.о. Генерального консула України в Ню-Йорку Андрій Олефіров, який зачитав лист-співчуття від Президента України Віктора Ющенка.

Відбулася тризна, на якій виступили зі спогадами про Надію Світличну численні її приятелі, представники українських установ і громадських організацій. Були зачитані також листи-співчуття зі словом про Надію Світличну, які надійшли з України.

Св. п. Надію Світличну буде поховано на Байковому кладовищі у Києві.

Л. Хм.

Лист-співчуття від Президента України зачитав в. о. Генерального консула України в Ню-Йорку Андрій Олефіров. За ним стоїть Архиєпископ УПЦ в США Антоній.

Слово до земляків за океаном під час прощання з Н. Світличною

Дорогі земляки!
Вельмишановна українська громадо!

Український звичай велить під час похорону сказати те слово прощання, яке, як можна припускати, сказала б сама покійниця. Очевидь, ніхто з нас не відтворить тих особливих слів любови, якими обдаровувала нас Надійка, – чар її голосу неповторний. Неповторним є і той слід, який залишила вона в серці й у житті кожного з нас. Проте, перш ніж тіло Надійки на вічний спочинок прийме земля українська – земля зболена й скривджена, і водночас терниста і потолочена, – я хотів би сказати слово до землі американської і до тих прекрасних людей, що на ній живуть.

Вітер історії періодично стає буревієм для кожного українського цвіту й жене його або на Схід, аж до Сибіру й Зеленого Клину, або на Захід, до далеких просторів Америки та Канади. Надійку вітер прибив до того другого берега, і великою ласкою Бога було те, що цей берег став для неї новою гостинною домівкою. Ми всі знаємо, що життя її тут складалося непросто. Однак, налагодити потужну, я б сказав, місійну працю для України вона змогла лише тому, що в неї були ви – її велика й надійна опора. Уста Надійки вже замовкли навіки, але ми, її друзі, можемо засвідчити, якою вдячністю повнилося її серце до всіх вас. Це ви зцілили її рани, нагодували вигнаницю і прихистили. Це ви знаходили для неї притулок і ділили з нею свій тяжко зароблений гріш. У вас вона знайшла ту жертовність, якої так бракувало їй в Україні серед її духовно занапащеного народу.

Майже з кожним із вас Надійка встигла попрощатися під час свого мужнього збирання в свій останній на світі етап. Мало хто з людей спроможний піти з життя так гідно і так по-християнськи, як вона! Сьогодні пагінець славного роду Світличних, що всій українській діяспорі був знаний близьким і родинним ім'ям „Надійка", прощається з усіма вами востаннє. Хай же відступлять у тінь усі земні справи, які вас ділили. Хай забудуться ті хвилини, у які голосніше, ніж треба було, промовляла людська природа. Хай прийме Господь її душу вибіленою й омитою нашою любов'ю і доброю пам'яттю, бо всі ми свідчитимемо перед Богом про її воістину гідне й жертовне життя.

Прошу вас: не гнівайтеся, що ми відбираємо у вас Надійку. Вона справді була культурним аташе України, а такого роду дипломати зобов'язані повернутися на рідну землю. Але докладіть до її домовини і грудочку американської землі. Хай буде вона благословенною за те, що прихистила нашу незабутню Надійку!

Мирослав Маринович

Над труною Надії Світличної

З промови Андрія Григоренка

Час не щадить нікого і відбирає наших близьких. 8 серпня понесло від нас нашу Надійку. Я відчуваю в серці біль, який, я знаю, згодом притупиться, але легше від цього не стане.

Я упевнений, що про Надію Світличну будуть говорити і писати. Я надіюся, що поновлена Україна гідно оцінить свою велику дочку, ту, що стала в ряди авангарду українського ренесансу середини шістдесятих років минулого сторіччя. Про ці і інші заслуги Н. Світличної будуть ще не раз пригадувати. Я також ніколи не забуду її боротьби за відродження української мови і української культури, які систематично знищувалися інтернаціонал-соціялістичним режимом, під владою якого нам довелося народитися. Не забуду я і її невтомної діяльности в закордонному представництві Української Гельсінської Групи – унікальної організації, яка була посольством незалежної, демократичної України задовго до формального поновлення української державности. І того, що і за колючим дротом радянського концентраційного табору вона, з групою інших українок – політичних в'язнів, продовжувала відроджувати рідну культуру. І того, що вона підтримала мене в створенні Фонду генерала Петра Григоренка і до останнього дня була одним з його директорів(...)

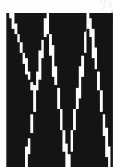
Мені хочеться пригадати зараз про інше – про людське тепло, яке випромінювалося від неї. Як можу я забути ту турботу, яку вона виявляла до моїх покійних батьків?

Скільки часу вона провела біля шпитального ліжка мого хворого батька і моєї матері, що перебувала в комі, а після їх смерти піклувалася про їх могили. Так усього лише рік тому вона посадила калину біля їхніх могил, не кажучи уже про щорічні квіти. Не дивлячись на неймовірну зайнятість, вона постійно про когось піклувалася.

Не випадково, напевно, перше, що сказала мені присутня сьогодні тут колишня політична ув'язнена Тетяна Осипова-Ковальова на сумну звістку про смерть Надійки: „Ти знаєш, що немає такої людини, яка б не любила Надійку?". І це чиста правда, яку мало про кого можна сказати (...).

УПРАВА та АДМІНІСТРАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЮ-ЙОРКУ

в глибокому смутку прощають свою співпрацівницю

СВ. П.

НАДІЙКУ СВІТЛИЧНУ

захисника прав людини, непохитну у боротьбі проти совєтської тиранії, особу надзвичайної доброти, чести, гідности і шляхетности.
Її присутність серед нашої музейної сім'ї збагатила наше життя.

З Богом Надійко!

Родині, друзям та всій українській громаді складаємо глибокі співчуття.

УПРАВА УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Вість про відхід

СВ. П.

НАДІЇ СВІТЛИЧНОЇ

опечалила рідний край.

Друзі з України тужать з приводу відходу нашої вірної і незамінної сестри, подруги й сподвижниці.

Слава Її чесному імені і Царство Небесне Її душі.

Зиновій Антонюк, Микола Горбаль, Богдан Горинь, Михайло Горинь, Галина Дідівська, Іван Дзюба, Ігор Калинець, Ірина Калинець, Михайлина Коцюбинська, Євген Концевич, Галина Кушнір, Левко Лук'яненко, Ніна Марченко, Ніна Матвієнко, Мирослав Маринович, Ніна Обертас, Євген Обертас, Василь Овсієнко, Микола Плахотнюк, Євген Пронюк, Раїса Руденко, Євген Сверстюк, Ліля Сверстюк, Галина Севрук, Людмила Семикіна, Оля Стокотельна, Олександер Сугоняко, Стефанія Шабатура, Віталій Шевченко, Олесь Шевченко і ще тисячі друзів і шанувальників.

Ділимося сумною вісткою, що відійшов у Божу вічність
на 80-му році життя, довголітній громадський діяч,
директор української радіо-програми
"Пісня України" в Детройті

св. п.

інж. ВАСИЛЬ КОЛОДЧИН

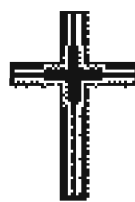
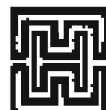
ПАНАХИДА і похорон відбудуться в церкві св. Йосафата у Воррен, Миш.

ПАНАХИДА буде відправлена в четвер, 17 серпня 2006 р. о год. 7-ій веч., а похорон в п'ятницю, 18 серпня 2006 р. о год. 10-ій ранку.

Покійний залишив у глибокому смутку:

дружину – ЛІДУ
сина – РОМАНА з дружиною АНДРІЙКОЮ
внука – ОЛЕСЯ ФЕДОРОВИЧА з дружиною ГЕДЕР і сином ЗЕНОНОМ
внучку – ЛЕСЮ ФЕДОРОВИЧ
стриянку – АННУ КОЛОДЧИН
та ближчу і дальшу родину в Америці та Україні.

Вічна Йому пам'ять!

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ
Осередок в Детройті

Ділимося сумною вісткою зі своїм членством,
що 14 серпня 2006 р. у Воррен, Миш.
упокоївся в Бозі наш член

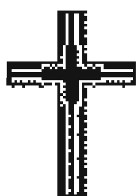
св. п.

Інж. ВАСИЛЬ КОЛОДЧИН

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 18 серпня 2006 р. в церкві св. Йосафата у Ворррен, Миш.

Родині Покійного складаємо глибокі співчуття.

УПРАВА ОСЕРЕДКУ

ГОЛОВНИЙ КОМІТЕТ ПІДГАЙЧАН
5907 State Road, Parma, OH 44134, USA
Управа Головного Комітету Підгайчан з глибоким смутком
і великим болем сповіщає наше членство і всіх краян-підгайчан,
що 14 серпня 2006 р. на 81 році життя відійшов у вічність
довголітній голова Головного Комітету Підгайчан

св. п.

ВАСИЛЬ КОЛОДЧИН

Все своє свідоме життя він присвячував активній громадській діяльності за свободу і незалежність України, національно-патріотичному і релігійному вихованню українців в умовах еміграційного життя.

Світла пам'ять про Василя Колодчина назавжди залишиться доброю згадкою у серцях вдячних його земляків-підгайчан.

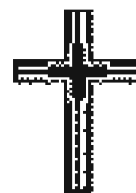
Вічна Йому пам'ять

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер та п'ятницю в церкві св. Йосафата у Воррен, Миш.

Висловлюємо щире співчуття
дружині ЛІДІ та синові РОМАНОВІ з родиною.

Екзекутивний директор ГКП
Василь Ліщинецький

Секретар ГКП
Петро Твардовський

Ділимося сумною вісткою, що 31 липня 2006 р.
відійшов у вічність

св. п.

МАРІЯН КУЦІЛЬ

нар. 14 лютого 1918 р. в Мостиськах, Україна.

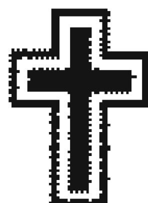
Колишній Старшина 1-ої Української Дивізії УНА,
суспільно-громадський і політичний діяч в Мельборні, Австралія.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в четвер, 3 серпня 2006 р. в катедральному храмі св. Верх. Ап. Петра і Павла в Мельборні, Австралія

У глибокому смутку:

В Америці – брат РОМАН
племінник РОМАН ЛЕВИЦЬКИЙ з дружиною ОЛЕЮ
та сином ЛУКАШЕМ
племінниця БОГДАННА КОВАЛЬЧУК з мужем РОМАНОМ
і дітьми ОЛЕСЕМ і МАРУСЕЮ
В Австралії – дружина МІЛЯ
син ОРЕСТ з донькою ЛЕСЕЮ
сестра ІРЕНА КАПКО з чоловіком РОМАНОМ
племінник АЛЕКСАНДЕР
племінниця ОЛЕНКА ДЖЕЙМС з мужем і донькою ТАНЕЮ
ближча і дальша родина в Америці, Австралії, Україні.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, 3 серпня 2006 р.
на 84-му році життя відійшов у вічність наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО і ДІДО

св. п.

дипломант інженер

ВОЛОДИМИР ВАЛЬЧУК

В глибокому смутку залишилися:

дружина – КАТЕРИНА
сини – ЮРІЙ з дружиною ЛЮБОЮ
– ОРЕСТ з дружиною ХРИСТЕЮ
внуки – НАТАЛЯ, ДАНИЛКО, ЮЛІЯННА і КАТРУСЯ
сестра – ОЛЬГА КИБЮК в Україні
сестрінок – РОМАН МАЗЯК з дружиною УЛЯНОЮ і дітьми
кузин – ІВАН ЛУЧЕЧКО з дружиною ЯРОСЛАВОЮ і дітьми
свати – ФЕДІР і МАРІЯ ПЕТРИКИ
та ближча і дальша родина в діяспорі і Україні.

ПАНАХИДА відбулася в неділю, 6 серпня в похоронному заведенні H. B. Humiston Funeral Home в Кергонксоні, Н.Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в церкві Пресвятої Трійці в Кергонксоні, Н.Й., а опісля на цвинтарі св. Андрія Первозваного в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що відійшов у Божу вічність
14 лютого 2006 р. на 95-му році життя наш найдорожчий
МУЖ, ТАТО і ДІДО

св. п.

ЮРІЙ ФЕДЕЧКО

нар. 6 лютого 1911 р. в селі Красів, коло Львова, Україна.

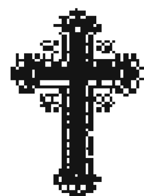
Під час війни працював у Клагенфурд і Філах, Австрія.
До Америки приїхав у 50-их роках.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 17 лютого 2006 р. в Колюмбус, Огайо.
У смутку залишив:

дружину ЮЛІЮ, синів ЮРІЯ з дружиною ВІРОЮ і СТЕФКА, внуків НАТАЛКУ, ГРИГОРІЯ і КРИСТИНУ, трьох сестер і брата.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною
і приятелями, що 14 серпня 2006 р. в шпиталі
Phelps Memorial, Sleepy Hollow, NY
відійшла у вічність наша дорога
БРАТОВА

св. п.

УРСУЛЯ БАЛАБАН

з дому ЛЕНЦ

нар. 15 березня 1923 р. в Lahde, Німеччина.

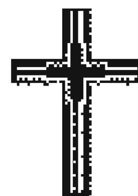
Залишила в глибокому смутку:

шваґрів – ВОЛОДИМИРА
– ЯРОСЛАВА з дружиною АНАСТАЗІЄЮ
і їхніми дітьми
– БОГДАНА з дружиною ГАЛИНОЮ
та ближчу і дальшу родину в Німеччині.

ПАНАХИДА ВІДБУЛАСЯ в четвер, 17 серпня 2006 р. в похоронному заведенні Whalen and Ball, Yonkers, NY.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ і СЛУЖБА БОЖА відбулися в п'ятницю, 18 серпня 2006 р. в українській католицькій церкві св. Архангела Михаїла в Йонкерсі, Н.Й., а відтак на парафіяльному цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н.Й.

Вічна їй пам'ять!

З великим болем, смутком і жалем повідомляємо, що в понеділок, 7 серпня 2006 р. несподівано залишила туземне життя і відійшла на вічний спочинок наша найдорожча, глибоко любляча та незабутня
ДРУЖИНА, МАМА і БАБЦЯ

св. п.

ВАСИЛИНА КОПИНЕЦЬ

з дому ГАВРИЛКО

Покійна Василина народилась 21 березня 1924 р. в мальовничому селі Буштино, на Закарпатті. Закінчила українську реальну гімназію в Празі та здобула університетську освіту в штаті Ню-Йорк, отримавши ступінь вчителя середніх шкіл. Уважала себе вірною дочкою України на користь якої працювала протягом всього свойого туземного життя, а передостанні довгі роки в українській громаді і українській католицькій парохії в місті Ст. Петерсбург на Фльориді.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в п'ятницю, 18 серпня 2006 р. на міждомінаційному цвинтарі „Seven Lakes Chapel in the Pines" на посілості оселі Seven Lakes North недалеко міста Pinehurst, North Carolina.

СЛУЖБА БОЖА З ПАНАХИДОЮ буде відправлена теж у п'ятницю, 18 серпня в українській католицькій церкві св. Богоявлення Господнього, у Ст. Петерсбургу, Фла.

Залишені у глибокому смутку і горю:

муж – МИХАЙЛО
сини – БОГДАН з дружиною СУЗАНОЮ
– ІВАН з дружиною ЕЛІЗАБЕТОЮ
внуки – РІЯНА, АНГЕЛИКА, ОЛЕСЬ та МИХАЙЛО
та близька і дальша родина в Україні.

Вічна їй пам'ять!

Спочивай, дорогенька і любляча мамцю, спокійно і тихо,
ми будемо згадувати Тебе мило і любо.

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ
дорогого ЧОЛОВІКА

св. п.

ПИЛИПА ЖОЛОНДИКА

(25 грудня 1914 р. – 19 серпня 2005 р.)

СЛУЖБА БОЖА з ПАНАХИДОЮ

була відправлена 12 серпня 2006 р.
в церкві св. Миколая в Пассейку, Н.Дж.

19 серпня 2006 р. буде відправлена
в каплиці св. Андрія в Лігайтоні, Па.

Покійний залишив у глибокому смутку:

дружину ЄВУ з дому КІТ, сестру АНАСТАЗІЮ,
шваґра ВАСИЛЯ МАРУЩАКА та ближчу і дальшу родину
в Америці, Канаді, Польщі і Україні.

В глибокому смутку повідомляємо родину, приятелів і громаду, що 16 липня 2006 р. відійшла у вічність наша найдорожча
МАМА, БАБЦЯ і ТЕТА
донька Галицької землі, яку любила до болю

св. п.

ОЛЬГА ЧОРНІЙ

з дому МУЗИКА

Залишила в скорботі:

сина – МСТИСЛАВА з дружиною КОРІН
доньку – ЛІЛЮ з мужем ДЖЕРІ
внуків і правнуків – ТАНЮ, ТАРАСА, НАТАЛКУ і НИКОЛ
ближчу і дальшу родину в Україні та Польщі.

Вічна їй пам'ять!

З глибоким смутком повідомляємо родину і приятелів, що 6 серпня 2006 р. упокоїлася в Бозі наша найдорожча
МАМА і ДРУЖИНА

св. п.

ОЛЕКСАНДРА СТАДНИЧЕНКО

з дому НАЛУКОВА

нар. 12 серпня 1923 р. в Курівцях, Україна.

Довголітня членка 90 відділу СУА у Філядельфії.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 8 серпня в похоронному заведенні Wetzel and Son – Willow Grove, PA.

У глибокому смутку залишилися:

муж – ЛЕВ
дочки – ТАМАРА
– АННА з чоловіком АДРІЯНОМ ЦЕЛЕВИЧЕМ
кузен – ОЛЕГ КІНАХ з родиною
та ближча і дальша родина в Америці, Австралії та в Україні.

Замість квітів просимо складати пожертви на Ukrainian Educational and Cultural Center, 700 Cedar Road., Jenkintown, PA 19046-4109
або
UNWLA, Inc., 203 Second Ave., New York, NY 10003